

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 111 (1861) • Субота, 13 червня 1998 року • Ціна договірна

Заблукав тролейбус у каштанах

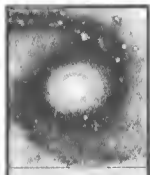
... А річ у тім, що в Сумах, на вулиці Петропавлівській, гілка каштанів майже спілітається над проїжджою частиною, і це вельми клопітно для місцевих тролейбусів. Але приїжджий пішохід може на тій вулиці забулукати добровільно — від захоплення й надміру почуттів. Бо це дуже гарна вулиця. Там, приміром, можна зустріти одню чарівну юну сумчанку. Звує її Наталею, вона любить і передплачує газету «Голос України». А працює Наталя в трізній установі, де борються зі злочинністю. З огляду на це мені іноді хочеться (зовсім ненадовго!) стати (у-у-у!) злочинцем, а потім швидко піти й задіяти власність. Але я наважусь зробити це тільки в Сумах, тільки на вулиці Петропавлівській — і більш ніде в світі...

(Закінчення на 2-й стор.).

Тягар безвідповідальних балансів і тимчасових міністрів

6

Можливо, нас вирощують, як айстри...

10

Є ядерна парасолька. Може випасти і ядерний дощ

Учора у Лондон відбулося екстрене засідання міністрів закордонних справ країн — членів «великої сімки». На цю зустріч запросили й міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка, а також глав зовнішньодипломатичних відомств усіх держав, що

мають потенціал для створення власної ядерної зброї. Таке розширене засідання спричинило однією з його головних тем: ядерними виробництвами в Індії та Пакистані.

(Закінчення на 8-й стор.).

На стрілі — 80 тонн

Унікальний самохідний кран вантажопідйомністю 80 тонн створено в Олеському науковому Українському інституті кранобудування та фахівцями АТ «Края». Споруджений на базі модернізованого шасі ракетової новий пільомік відзначається не тільки потужністю, а й маневреністю та економічністю. За технічними й екологічними показниками він не поступається світовим аналогам. А ось за вартістю — у два з лишком рази дешевший.

З урахуванням того, що пільоміні машини в Україні та близькому зарубіжжі вже виробили свій ресурс на 60–80 відсотків і їх парк останніми роками майже не поповнювався, новинка має зацікавити військовиків, рятувальних служб, а також виробників, зокрема нафто- та газобудівників.

Ще встигли передплатити

Слава Богу, нарешті принесли пенсію! Перше, що зробили, — передплатили «Голос України», тепер будемо з улюбленою газетою, яка давно стала в нашій родині найціннішим другом і порадиником. Ми завжали з нетерпінням чекаємо кожного наступного номера. Дуже вдячні працівникам за цікаві, сміливі і правдиві публікації. Щастя вам усім!

Володимир

з Людмила МАЙОРОВИ,
Вільноприск
Дніпропетровської області.

Солодке життя не таке вже й солодке

Як повідомляють у Міністерстві агропромислового комплексу, аграрники всіх категорій господарств посіяли цукровий буряк на 1 млн. 23 тис. га — на 177 тис. менше, ніж передбачено постановою Кабінету «Про нарощування обсягів виробництва цукрової буряку та цукру». Густоту рослин сформовано на 90% площі. За прогнозами, якщо рік вийде за врожайним, селяни зберуть 21,4 млн. тонн стратифікованої культури (постанова: перебік: 30 млн.). Щого вистачить, аби переробити підприємствам зварити 2,5 млн. тонн цукру (офіційний папірець регламентує витрати на-гора 3 млн. 464 тис. тонн).

Широ вітаємо нашого колегу — власного кореспондента газети на Гуківщині Василя Габрика з присвоєнням звання «Заслужений журналіст України». Bravo, Василю! Тіка тримати!

Голосукраїни.

Лист на першу сторінку

СПРОБУЙ І ВИГРАЙ!

Путівки від нової профспілки

Зміниться така наше суспільно-політичне і правове життя, якщо дістане визнання вже провідна в нашій державі Дніпропетровська обласна незалежна профспілка працівників наук та виробничих підприємств «Петропавлівська» чи її очолює, вже кілька разів виступав як староста іблосу України, а також члени дофбл експерт про послідовну діяльність цієї профспілки.

А щодня Петро Миколайович подає новину новину: за участю новітніх регіональних і територіальних профспілок працівників різних форм власності Криму, Києва і 14 областей — Харківської, Донецької, Львівської, Черкаської, Чернівецької та інших — відбувся установчий з'їзд, на якому на базі Дніпропетровської обласної створено Всеукраїнську профспілку працівників науки і виробництва України. Обрано її центральний комітет, а головує — визначено ті сучасні механізми, які нарешті гарантують ефективний захист інтересів трудящих у теперішніх непростих і часом викривлених обставинах та реаліях.

(Закінчення на 2-й стор.).

○ Українським підприємствам замовлено 3 тисячі автомобілів «ГАЗ» на умовах електронних платіжків під заставу майна ДАК «Хіб України».

○ Успішок вибору тау на конкурсному заході в Андіївці Дніпропетровської області 24 працівників трамвая.

○ Сума іноземних інвестицій в економіку Криму сягнула 150 млн. доларів.

P.S.

Надогодні в Україні виробити сировину поклали шведська технологічна лінія, монтажні заводи на колишньому військово-промисловому заводі в райцентрі Березне Рівненської області. Напірством, де створюють 120 робочих місць, максимально наближено до основних сировинних баз — основи деревини, що входить до складу продукції, і не знаходить виходу. Вак у трудні часи не втрачає інтересу до продукції лісу з конвеєра. Після виходу на проектну потужність фабрика видаватиме щороку 630 мільйонів коробок товару, при цьому за ціною дешевіше, ніж та, за якою закупають нині з Білорусі або Росії. За розрахунками, це дозволить українській потужності досягти повноцінного бюджету. Завод впроваджує від реалізації сировини близько трьох половинно мільйонів гривень прибутку.

«Наша комісія працюватиме доти, доки всім працівникам не повернуть чесно зароблене», — наголошувала прес-конференції 11 червня Юлія Тимошенко (редація «Громади»), голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з вивчення ситуації щодо забезпечення конституційних прав громадян України на отримання заробітної плати, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат.

Як відомо, одним з перших рішень нового парламенту було постановою про створення тимчасової слідчої комісії, щоб зрештою поставити крапки над «і» в справі з боргами держав перед своєю громадянами. У першому робочому засіданні визначили основні принципи роботи комісії, відбувся розподіл обов'язків. Насамперед планується проаналізувати надходження до доходної частини бюджетів усіх рівнів, а також вжити заходів з

Важливим напрямком використання цих коштів, як підкреслює заступник голови тимчасової слідчої комісії Сіґен Гауґен (французький), унаслідок передовсім здійснюється виконання державних зобов'язань, зокрема Верховна Рада, приймаючи кошторис держави, передбачає на тількі витрати на зарплату, а на виділені державою для виконання державних зобов'язань, думку народного депутата, часто-густо коштів вистовують не за призначенням, а місцевим бюджетом опіюють затверджені бюджети з прихованим дефіцитом. Так, у Києво-Святошинському районі місцевий бюджет може покрити лише 41 відсоток нагальних ріж потреб фінансування роботи своїх закладів.

За словами Жовтяка, комісія повинна зробити попередні політичні висновки, аби не тільки визначити причини, які породили це явище, в її роботі все інше, щоб така заборгованість не виникала.

У своїй роботі комісія планує опертися на підтримку громадянства і з її допомогою повернути заборгованість жителям України.

Олія Тимошенко водночас переконана, що комісія — інструмент для розв'язання економічних і соціальних проблем, а не інструмент політичних розборок.

Володимир КОРОЛЮК

Володимир КОРОЛЮК

Думки з приводу

БУДИ СПОВІДАННЯ, що коли-
сь за дистанції відбуваю-
ться, але поки що мажорі-
мі фігури парламентської
еліти («є бій» за місце Го-
лови аспірують досвідче-
ніші, «сидять» на місцях, че-
каючи на зручний момент).
Фон зрештою зазвичай стає
результативно. Але проей-
демо жже сіх етапів, а кінця
протистоянню не видно.
Намагання наслідати «ро-
зуму» відбуваються в різних
ситуаціях. А як вийти з неї?
І чи не поставлено парла-
мент перед фактом втру-
чання, призначити опосер-
дованого президента.
Можливо, ситуація «стіна
на стіну» і стане підруч-
ням для такого втручання.
Своєчасна сурт пору-
шення конституції, посилює
необхідність вжити за-
ходи.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
об'єднана фракція
соціалістичної та Селянської
партій (Лівий центр):

Для подо-
ння кризи вар-
зробити перер-
в сесійних засі-
нях і провести
стріч народних
тутатів з вибор-
в в трудових
лективах. Тоді,
певне, змінять-
критерії в оцінках діяльності
оховної Рад.

Шодо можливості втручання Президія в справи Верховної Ради... Власне, воно мабуть, є з першого сезійного дня. І вже спричинило нинішнє затяте протистояння. Тепер биш погодити про реорганізацію Верховної Ради — утворення двох палат тощо. Але прями втручання уможлиовляються нинішньою акрай напруженою ситуацією в соціальній сфері. Його не допустять і політичні партії, котрі, якщо це станеться, шпанимуть народ на дві частини громадянської непокопи. Не допустять його і бікнардні спільноти, краще не доводити справу до критичної межі.

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ,
фракція НДП, представник
Президента у Верховній Раді:

— Варто при-
пинити парла-
ментські засідан-
ня до наступної
середи, щоб про-
вести мільяр-
ти консультацій.
Виробити тимча-
сові регламент
роботи Верховної
Ради, який відповідав би суті
сформованого парламенту. Сьогодні
в парламенті немає характеру. Його
підготувати, нормативний акт для
роботи погоджувальної ради фракцій
як одну з визначальних струк-
тур діяльності парламенту. А крім
того, виробити також принципо-
вий підхід до процедур обрання
членів парламенту. Ради та його
заступників. керівників комітетів

Нарешті, під час першої сесії Президент не збирається застосовувати якихось засобів впливу на перебіг подій у Верховній Раді. А щодо чергової сесії, то є певні положення Конституції, які визначають дії Президента, коли упродовж 30 днів сесія не розпочне роботу.

Мене особисто турбує, що ми потроху із стану парламентської кризи переходимо в стан кризи конституційної, коли цей основний документ не підкаже шляхів розв'язання назрілих проблем.

Михайло БРОДСЬКИЙ,
фракція «Громади»:

— Спосіб може бути простий: треба працювати, не виходити із сесійної зали доді, поки не обсягне кредитні рахунки. Це сесія вже пропонується, але така перспектива не знайшла підтримки. Чому? Відповіди, як кажуть, на поверхні: таким фракціям, як «Група друзів Іллі», перед прийняттям законодавчих рішень треба обов'язково бігати на вулицю Банкову для одержання належних квоток.

А щодо можливого втручання Президента, то, значно його то оточення, доречно сказати: їм ніколи можуть утнути що загалом.

Іван ДМИТРЕНКО.

Зміни і поправки до Конституції можуть розглядатися Верховною Радою України тільки після позитивного висновку Конституційного суду про їх конституційність.

Такого висновку дійшов Конституційний суд України, який у четвер проголосив своє рішення за конституційним зверненням Президента про офіційне тлумачення статей Конституції, що регулюють внесення змін до Основного Закону, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

За словами судді-доповідача КС Петра Мартиненка, Верховна Рада не має права розпочинати розгляд законопроекту про внесення змін до Конституції без звернення до КС. При цьому висновок суду повинні бути отриманий до початку розгляду цього законопроекту і є обов'язковим для Верховної Ради.

У разі, якщо в процесі його розгляду проект буде змінений, остаточно він може бути затверджений тільки за наявності

позитивного рішення КС
про законопроект з вне-
сеними поправками

Суд визначив, що тільки парламент має право повернутися в КС з ініціативою щодо давання висновку з законопроекту про внесення змін і доповнень до Конституції. Як відзначив П. Мартиненко, звернення до КС за висновком є обов'язком Верховної

На прохання Президента України КС роз'яснив, що парламент попереднього скликання, що

прийняв Конституцію 28 червня 1996 року, мав право протягом терміну своїх повноважень вносити зміни в Основний Закон. Водночас, як наголосив П. Мартиненко, до повноважень іншійшого складу парламенту не належить остаточне затвердження посередньо схвалених депутатами 13 скликання змін до Кон-

ВР минулого скликання попередньо схвалила низку змін до Конституції, що стосуються пенсійного забезпечення

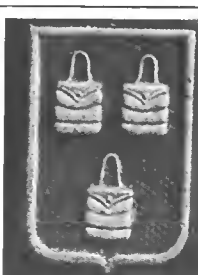
(Початок на 1-й стор.)

Взагалі ж Суми — то таке місто, що може справити неабияке враження на центральноукраїнське серце. Бо тут, на пограниччі, усе будино знайоме проступає в якихось особливих проявах. У цьому Слобожанщина може навіть позмагатися з Галичиною — нашим за-

Итанах

хідним пограйниччям, яке чомусь вважається настільки істинно українським, ніж будь-що інше. Можна повірити — якщо ви не бачили Сум. Коли побувавши тут, барокони узори цього міста без слів пояснять тобі, чому Олесь писав такі гарні вірші, і чому Нарбут мав малювати ще ті, перші, українські грішні саме та-

Віталій ЖЕЖЕРА

(Початок на 1-й стор.). Профспілка насамперед омагатиметься вчасної плати найманим працівникам заробітної плати.

Ще одна, нв менш приманлива новина: ЦК нової рофспілки — штаб-квартира її розташована у Дніпрі поперсьовську — починає з того, що виступає спонсором лотереї для переддлатив «Голосу України» на ніпропетровщині, пропонує чималий розіграш путівки на найпопулярніші санаторії оздоровчії України. Натів на вибір і за бажанням, очинює Петро Петриченко, який читав, яким чл виграштанувся.

Отож передплатники
ніпропетровської області
яють змогу отримати не-
ліше набори емальованого
хонного посуду Новомос-
вського трубного заводу,
й лікувально-санаторні пу-
ки, щоб добре та з ко-
стю для свого здоров'я
дпочити.

Микола НЕЧИПОРЕНКО
Дніпропетровська область

Анатолій КАРАСЕНКО, журналіст

ГІТЛИ ДОЇТИ КОРОВІВ, А ДОЯТЬ БЮДЖЕ

Міністр грошей запросив до себе міністра села на дачу, сніг за столік під яблуною, напили, як годиться, по граммулі.

— За що пані сьмо? — скромно спитав міністр села.

— А хоча б за оцю яблунку з напильник, мов дівочі груди, бруківкам, — відповів міністр грошей.

— «Лічуще нуту тою цвету, когда яблоня цветет...» — поговдився міністр села і перекиднів чарчину.

— «Лічуще ялет той минуть, когда минет...» — підхопив міністр грошей і перекиднів і собі. Помовчали...

— Брате-міністре, — першим озвався міністр грошей, — а чи адепти ти, що живемо ми, най йогот мамі, у ядежу, явдэж доудже демократичній державі?

— Не доєсім, — сам собі на умі, відповів міністр села.

— А я тобі, брате-міністре, доведу, що не так. І доведу на прикладі твого ж таки села. Ти, брате-міністре, людина у напій компанії нова. А твій попередник не раз губи облизав від солодкого, най йогот мамі, слова «демократія».

Міністр села мимовільно і собі провів кизком по губах.

— Так от, брате-міністре, ідеш, приміром, ти до прем'єра і думаси: ну, зараз почне, явдэж мамі, стружку знімати, перевантажити тебе крутими, а виходить — наче в сауді разом панил.

Викликає президент.

Ну, думаси, пней уже плути не настэ, а чого баранячий ріг скрутити, на мукі перемеле, сім пікур сплинуть.

Міністр села при цих словах здригнувся.

— А виходить — наче на іменінах побував, — усміхнувшись, продовжував міністр грошей. — Демократія, братику-міністре, це — ведника, най йогот мамі, штурка...

Напили те по граммулі. Замишлялися... По паузі міністр грошей і питає так лагічно-лагідно:

— Брате-міністре, а ваші пани-доброді 19 мільйонів гривень централізованих капіталовдадэж куди, вичбате на слова, заснувал?

— Ці грошини, — байдуже відповів міністр села, — до чогось уважно підслухуючись, — заснували, як ви кажете, фермерам та сілгосподарівкам...

— Соловєй співає, — алови міністр грошей те, до чого дослухався.

— Солов'ї прилетіли, — зітхнув міністр села.

— Отак узали й заснували? Без перекладу буюв, без затвердження обсягів?

— Холодний май — буде гарний урожай, — заміряно сказав міністр села.

— А правда, що 23 мільйони гривень ваші пани-доброді також поклали на державний організацізм? На безопортний осом?

— Бог Його знає, — повертаючись до реальності, відповів міністр села. — Ви самі сказали, що я у напій компанії — людина кова. Добре лишиє знає, що за 500 тисяч гривень купили квартиру, деяке обладнання, зробили ремонт...

— Кажуть, Парнавова палата, най йогот мамі, передає документи до прокуратури.

— До прокуратури? — здригнувся міністр села.

Фейлетон

— Та ви не здрігаетесь, брате-міністре. Ви вже другий раз здрігаетесь. Напа генеральна прокуратура — як та синиця, що обилає море запалити. І запалить не запалила, а тільки слави наробила...

— А пересудливій жіночці побрице і це й лоски. Як море буде азакити, щоб зроши доде посорбати, нкой зброю не сьорбали...

— То ви ще й у поєвій кохаетесь, брате-міністре?

— Аляксє. Сьогорді вранці прокинувся і, перш явдэж воги опустити в катці, сказав вірша: «На городі стоїть баба, а в повітрі — флот. Хай живе держава алаади О!»

— Це ніби подражання напому класикові Павлу Григоровичу Тичині, най йогот мамі, — усміхнувшись, сказав міністр грошей.

— Куди мені, — скромно відповів міністр села.

— Попається й ви у напому, — похизував міністр грошей, пивмави на лезу тукми колетів-агарника.

— У хапцях наших ласици сам чорт ногу зламає. Тарик, наприклад, ми самих заємозакліз утагити на 3,5 мільярда гривень. Звучають...

— Так от, брате-міністре, я пишу у завіт як виконання бюджету?

— Аляксє. Інакше й бути не може, — відповів міністр грошей.

— Так що, доймо разом, брате-міністре?

— Доймо руками й ногами, най йогот мамі...

— Як гарно сказав поет про допкор, ніх встаето до хілд сови: «Будуть дізномом дізнім село», мовив міністр села, ще раз засвідчуючи закоханість у поезію.

— У нас допкор мало, у нас — самі допкорі з отакеженим дізніям, най йогот мамі, — не вловив поетичної краси міністр грошей.

— А скажіть, що не ви вєсь чх під сіп заглядаєте?

— Та длабємо, чи немає скхоаного мікрофона, бо цих перодорів розвелєж, як королєвських жукив. Накаракуйте, що ще на Полігоров потягнуть і за дізніям, і за надо!

— Світ-світ-світ! Перехрестіть! Як Полігоров?

— Перодорий чортові!

— Лєскуні!

— Дізноморі!

— Підбєрєхачі!

— Брате-міністре, схамєнітьсь, держава дача, — першим отхуямився міністр грошей. — Муха стороння не залєтєт.

Помовили, заспокоїлися...

— Брате-міністре, — порушив мовчанку міністр грошей, — ви ближче до людей, до землі. Скажіть мені тихо на вухо: чи правда те, що народ полєкує, най пан президент три роки був у відраждєнію, а це лишеж повєрувань?

— Подекує? — перекинув міністр села.

— Атож, — відповів міністр грошей.

— Як подекує, то правда, — відповів міністр села. — Земля чутками повнєється, як жіночє коханєям...

— Аляксє, — погодився міністр грошей. — Земля чутками повнєється. Як жіночє коханєям...

І вони, як виходили й культури ндію, підняли третій, останній, тост: по граммулі за жінок.

ліксі заплєхлось...

— Бюджет даєт, бо 1 мільйон 400 тисяч...

— ...як корова...

— Брате-міністре, поминіайте пластинку, що й-богу розсєдрєхєтєсь... Це — квіточка. А ягідки...

— Мінпром до того допозначєсь, що тільки процєнтів і пені вивєн 70 мільйонів гривєнє, бєльшє, вікх кохєнєчєв. А позєбєдєжєтєні вєдєж? перєйєво жа шєпєт мінєстром грошєй. — Як в Україні — 600! Ви чутє — 600! Пря вісє мінєстрахєх і вєдємєтєх. Якї там пєльєв на руках і ногах! І вєі денєо і ячєнєю дєтєтє платєнікє по дєтєвєх. Дінєнєчє скорєо на вєіє не вєстєчєтє, най йогот мамі...

— Я бачу, що в чужих городах ви, брате-міністре, лєстєтєє добєрє, — глєбєкодуєно заувєжєв мінєстр села.

— Попається й ви у напому, — похизував міністр грошей, пивмави на лезу тукми колетів-агарника.

— У хапцях наших ласици сам чорт ногу зламає. Тарик, наприклад, ми самих заємозакліз утагити на 3,5 мільярда гривень. Звучають...

— Так от, брате-міністре, я пишу у завіт як виконання бюджету?

— Аляксє. Інакше й бути не може, — відповів міністр грошей.

— Так що, доймо разом, брате-міністре?

— Доймо руками й ногами, най йогот мамі...

— Як гарно сказав поет про допкор, ніх встаето до хілд сови: «Будуть дізномом дізнім село», мовив міністр села, ще раз засвідчуючи закоханість у поезію.

— У нас допкор мало, у нас — самі допкорі з отакеженим дізніям, най йогот мамі, — не вловив поетичної краси міністр грошей.

— А скажіть, що не ви вєсь чх під сіп заглядаєте?

— Та длабємо, чи немає скхоаного мікрофона, бо цих перодорів розвелєж, як королєвських жукив. Накаракуйте, що ще на Полігоров потягнуть і за дізніям, і за надо!

— Світ-світ-світ! Перехрестіть! Як Полігоров?

— Перодорий чортові!

— Лєскуні!

— Дізноморі!

— Підбєрєхачі!

— Брате-міністре, схамєнітьсь, держава дача, — першим отхуямився міністр грошей. — Муха стороння не залєтєт.

Помовили, заспокоїлися...

— Брате-міністре, — порушив мовчанку міністр грошей, — ви ближче до людей, до землі. Скажіть мені тихо на вухо: чи правда те, що народ полєкує, най пан президент три роки був у відраждєнію, а це лишеж повєрувань?

— Подекує? — перекинув міністр села.

— Атож, — відповів міністр грошей.

— Як подекує, то правда, — відповів міністр села. — Земля чутками повнєється, як жіночє коханєям...

— Аляксє, — погодився міністр грошей. — Земля чутками повнєється. Як жіночє коханєям...

І вони, як виходили й культури ндію, підняли третій, останній, тост: по граммулі за жінок.

Мал. Анатолія АНДРЕВА.

Регіон: проблеми самоврядування

Сергій КОСЯНЧУК

Навчає... безробіття?

НА ХЕРСОНЩИНІ зменшення обсягів виробництва (майже 200 підприємств зупинили на певні час свої діяльності), які і скрізь, породою, широким змістом, були проблемами. По-перше, скорочення зайнятості робітників і службовців. По-друге, зростає кількість тих, хто їде у відпустку з ініціативи адміністрації. І, по-третє, практично немає вільних робочих місць.

Том кожна сказати, що «виває» нас, на жаль, безробіття. Хто до цього готовий?

— Наш центр уклад угоди з обласною асоціацією фермерів. Мета — спільні діяльності у залученні колик та дієт, молодих родин до створення фермерських господарств, яких має бути під кінець року майже три тисячі. Асоціація сприятиме організації робіт для учнівської та студентської молоді у каникулярний і вільний від навчання час, — розповідає директор обласного соціальних служб для молоді Любов Русаківна.

Оскільки формування ринкової системи змушує відповідні владні структури підтримувати і розвивати малий бізнес, наші діти вже сьогодні входять у конкурентно-ринкове середовище. Прогнаду, як рокив п'ять том в молодіжний програмі обласного звання після закінчення першої старшої школи, керує з гордістю розповідає про те, що її бізнес розпочався з продажу... вареної кукурудзи.

Херсонська школа «Економіки підприємництва «Ділової діти України». Практично половина з них стрімає після закінчення першої робоче місце. Майже черв'ї з них продовжують навчання на різноманітних пільгових умовах у вузах Херсона, а краї — як переможці щорічного Всеукраїнського конкурсу «Економічна ерудити» — в економічних вузах столиці та різних обласних центрів України.

Закази наші державні розпадає директор школи «Юніор-бізнес» Світлана Гугенко, — борється у складному процесі, пов'язаному з переходом од хротою регламентованій системи ведення господарства до ринкової економіки. Процес болючий та найдовший біт, — несподівано самостійно приймає рішення. Ми і навісма дієт протистоять цьому. Навчання, звісно, є додатком до загальноосвітнього процесу, том ми працюємо зі слухачами кілька разів на тиждень і тільки в позавуочний час.

Іа не обов'язково дітми навчатися в «Юніор-бізнесі», щоб заробити; власна справа починається в найближчому оточенні. Херсонські дітми та підлітки заробляють гроші самі. Допомогають викликати лікарів, доставляти періодику на фірми, купують продукти і приносять їх замовникам додому, микотє томбєлє, фарбують ворота, тини, продають старі рєчє томо.

Але це не означає, що вони в Херсоні — «безгоспєні». Розповідає директор Херсонського центру освіти молоді та дорослих Галина Солєнєко: — Заслєдєна самостєйно, — розповідає директор школи «Юніор-бізнес» Світлана Гугенко, — борється у складному процесі, пов'язаному з переходом од хротою регламентованій системи ведення господарства до ринкової економіки. Процес болючий та найдовший біт, — несподівано самостійно приймає рішення. Ми і навісма дієт протистоять цьому. Навчання, звісно, є додатком до загальноосвітнього процесу, том ми працюємо зі слухачами кілька разів на тиждень і тільки в позавуочний час.

Здобувачи у нас середню освіту, колик та дієтма, планують щонайменше двадцять дефіцитних спеціальностей. Процес навчання поставлено так, що групи формуються не за принципом: «Ми пропонуємо — приймають», а за принципом: «Приходять — і ми навчимо вас тому, що ви хочете».

Привацьна кількість вєсє випєєнієх 17 чи 18, ми допомагаємо, не тільки надаючи знання та практичні навички. Наші слухачі проходять спеціалізовані курси із циклу «Сімєнає академіє».

То чи динєм вєдєтєсь такій фєкт, що серед нашієх умієх ієбуєтє спеціальностей і неоповієнієх мєтєв?

— Ух і у давнєє робєтє? Спершє, звичайно, приватні підприємства. Чотири роки планується на тисячє мешканцєв мати при МП. Шопєрєвє, виробничє діяльність МП обласні колик томо досєтє інєкає. Із них 8,2 пєрєвєдєтє у прєдпрємєстє. Буєтє тєдє бєльшє, ніж 10 %. Рєштє — переважно «крутєтєсьє» у сфері торгівлє та громадського харчування. І вєє ж добєрє підприємствє малєго бізнєсу обласні надаєтє робєтє для 5100 осіб.

Більшє як дієтє робєтєніє місє прєдєвєдєчєє стєоріє завдяки реалізаціє програм євєдєжєтєє населєнєя Хєрсєнєщини на 1998 рік. А на громадських робєтєх — на виробничєх і в сільськєх господарствєх — будє задєно не мєнє як три тисячє осіб. Органі місцевого самоврядування вєі рєвєня та мєрєвєрєвєєх євєдєжєтєє вєдєжєтєє мєнєєтєє для організації громадських робєт, щоб збєльшити кількєстє залучєних до них, особлєво молодє, незайнятєго населєнєя та осіб, які пєрєбуєтє в вимувєнєх вїдпустєх.

Ці заходи сприяють насамперед на забезпеченні вільного гарячі зайнятіє громадян, не здатних конкурувати на ринку праці.

Херсон.

У номер

● Харків

В Ана-140 велике майбутнє

На Харківському авіаційному заводі відбулася презентація нового серійного літака Ана-140. Присутні керівники авіаційних компаній України, Росії та інших країн СНД з цікавістю спостерігали за крилатою машинкою Ана-140 покидаючи замітини на внутрішніх повітряних авіаційних Авіа-24, що свого часу несподівано потрапили. Потреба в таких машинах, за оцінками фахівців, обчислюється тисячами. До того ж, заявив генеральний конструктор АНТК імені Антонова Петро Балабух, найбільшим часом літак майже завжди збільшить дальність польоту і стане придатним для більш широкого використання.

Нині у заводських цехах ХАЗу вже складено перші фюзеляжі, триває монтаж систем і обладнання. Перший збірний серійного Ана-140 харківського складання здійснюють цього року.

● Донецьк

Натиснути на газ, а не на гальма

До кінця року Харківський трубний завод, що на Донецьку, має намір відвантажити близько 300 тисяч тонн продукції в обмін на російський газ.

Вихід на безперервних постачальників — «Газпром» та «Росгазхолдинг» — видатний для області, промисловості якої споживає щороку 8,5 мільярда кубометрів газу.

● Запоріжжя

Первістки вже 65...

65 років тому вийав першу продукцію Дніпровський (нині Запорізький) алюмінієвий завод — первісток алюмінієвої промисловості колишнього Союзу, а отже і України. Його потужності дають змогу випустити до 120 тисяч тонн металу на рік.

За словами генерального директора комбінату Івана Бастригі, ювіляр «живе, бо працює». Нині обсяг виробництва становить 93 відсотки до рівня 1990-го. Великі нині контексти покладає на споруджуваний завод фольги та пакувальних матеріалів, першу чергу якого планують пустити через рік.

● Полтава

Земляки вшнуватимуть Панаса Мирного

У Миргороді, на батьківщині класика української літератури Панаса Мирного, готуються до відзначення у травні наступного року 150-річчя від дня народження уласованого землі. Розпорядження місцевої влади Висія Третьякова створено оркомітет з підготовки до святкування квітневих днів, розроблено відповідний план заходів. Зокрема, передбачено відкриття в місті пам'ятник-портрету письменника, виготовлене ще кілька років тому.

Колектив Антимонopolного комітету України глибоко сумує за приводу передчасної смерті начальника головного управління конкурентної політики

МАЮЛКА Сергія Михайловича

і вшновлює щірі співчуття рідним та близьким померлого.

Галина КВІТКА, «Голос України»

Є на що подивитися і кому показати

Село Чубинське, що на Київщині, вже експорт стало полигоном для сільськогосподарських машин. Тут триває міжнародна виставка-ярмарок «Агро-98». Якщо виходити з загальної тенденції час відкриття міністром АПК Борисом Супуном, акція матиме практичне втілення, бо дасть змогу сільськогосподарським підприємствам, машинобудівним організаціям, підприємствам переробки, харчової і хімічної промисловості використати у своїй роботі «все прогресивне, що експортують».

За словами міністра, саме в АПК можна найповніше досягти стабілізації, а значить, створити умови для здійснення відповідного процесу в галузях продовольчого комплексу, відпрацювати механізми інтеграції агропротектор економіки у світові співтовариство.

Шоло експозиції — свою продукцію рекламують тут майже 200 учасників. На думку президента Ліги підприємств АПК Леоніда Козменка, виставка «Агро-98» — поліс року для тих, хто займається сільським господарством і прагне зробити аграрне виробництво максимально інтенсивним.

Юлія МЕХЕД, журналіст

Невідоме про відомих

У холі відзначення 70-ліття наукової діяльності політичного і

Виставка тижня

громадського діяча, віомого літературознавця, одного з теоретиків українського національного професора Юрія Бойка (Мюнхен) проведено декілька заходів у Києві та Харкові. Одним із перших була виставка «З фонів бібліотеки імені О. Ольжича».

Відкриття виставки відбулося за участю самого Юрія Бойка, голови ПУН і ОУН, президента УНР в екзилі Миколи Іл'яка, директора бібліотеки імені О. Ольжича Олександра Кучерука, професора Наїлі Мирончу.

Варто сказати, чому саме з фондів цієї бібліотеки складається вис-

Експозиція тижня

тавка. Передовсім тому, що вона спеціалізується на історичних, політичних і культурних процесах України ХХ століття і діє як науково-популярна та інформаційно-освітня установа.

Крім праць Ю. Бойка, на виставі представлено літературу, що висвітлює історію національно-визвольної боротьби українського народу, діяльність ОУН. Окремі стелли присвячено історії життя видатних діячів українського визвольного руху — Є. Коновальця, С. Петлюри та О. Ольжича. Особлива увага — книгам, виданим різними мовами — правдою з історії України, що датуються періодом від 1905 по 1997 роки.

Раціон тижня

Павло КУЩ, «Голос України»

«Покшина» по-урядовому

Убогі «тормозки» гірників знайшли своє відображення на підприємстві майданів у яселі «Головний шахтар — гальма України!». Нюди навіть створюється враження, що гірники працюють винятково однією рукою. Аж ніяко змушені всім часе підтримувати шпани...

Та віт екшнного до сумного — один крок. Підтвердження тому — голодні заварювання гірників прямо на робочих місцях, що вже стало нормою. Справді, звинувачити до самого повсюдованого «головний шахтар» неможливо. Особливо якщо оглянутися назад, прихром, років так на сто...

Історик Теодор Філітут у своєму дослідженні про ранню історію Юзівки (теперішній Донецьк) наводить звинувачення шахтаря влітку 1884 року. На сніданок — пшеничний каша з хлібом, обід — каша і 200 грамів яловичини.

А невдовзі — 23 лютого 1896 року — з'явився навіть спеціальний наказ, який затвердив стандартний раціон донецьких шахтарів. Господари навозилинних шахт були зобов'язані щодня забезпечувати гірників таким харчуванням: 700 грамів житнього борошна, 135 — пшеничного, 204 — крупи, 13,6 — олії, 27,3 — цукру, 8,5 — чаю і, наразі, 614 — м'яса. Тобто на сьогоднішні мінімуми 3062 калорій, потрібних гірникам для важкої роботи, щодня він отримував навіть більше — 4324.

... Сто років потому докорінно змінилася ситуація. Сьогодні півкіла м'яса шахтарів їдять не навіть не фантастика, а утопія. Особливо поряд з реальним «тормозом», який бере під землю переважна більшість гірників: пару картоплі, огірок, хліб (інші — сало). Єдине, чим сніг гірники прики до торію, — це «попшина», яка не з'являється з їх меню...

Луганськ.

А поговорити?!

Будинки для божків-власників. Палата «Богів-власників». Двоє добрих сагітарів літють у космосі. Сено. На племі гмильва сорочка. Сено з усіх сил утримується нотами, дяко воляти очі і хрипці:

— Я виборець! Я електорат! Я повинен бути заради у парламенті! Там обирають сикура!

Лікар, який зробить салом, лагітним гошом укусоме пацієнта:

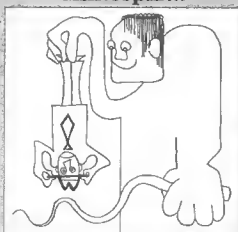
— Ну навіщо ти тули равася? Чув, що казав депутат Мойсесенко? «Політати усіх сторони» із парламенту, а закінчити лише ти, що забезпечує фізіологічні потреби народним депутатам!..»

А я... А я, — кричить Сено, — і буду забезпечувати ці фізіологічні потреби!

— Як? — аж спіткнувся лікар.

— Зачекайте, комуз із депутатів отак просто у нереві між голосуваннями з розумінням чомого во... поговорити — а тут і я, Сено з електорату.

Про особливості шмагання міністрів...

Валерій Нустовитенко, Прем'єр-міністр України, перел яроловичи депутатства у ВР:

— Я вам обіцяю: міністрів я буду шмагати на весь лототуку...

Від червоного...

І це правильно! Шмагати треба, Валерію Валентиновичу! Але, на всяк випадок, цей прем'єрський акт не завадило б узаконити. Скажімо, видати постанову Кабінету «Про особливості шмагання міністрів у літньо-осінній період, порядком проходження епідеміологічних коридорів вкази та їхній безпастинний вплив на зрумування державного бюджету 1999 року».

Президента морозить...

Леонід Кучма, Президент України, виступаючи у новосечений століт Казахстану Астані, не витримав і:

— Нам усім Мороз уже тут... — і Леонід Данилович провів ребром долоні по ший.

— Треба, щоб в Україні непересті потешилося...

Від червоного.

Леоніде Даниловиче, любіться Богу — за віком +33... Та й після являю укажованості навіть планетарне пошліда вже збистся не більш як неперозуїтійка.

Ч. В. С. як стовп російської геополітики

Віктор Чорноморин, екс-прем'єр Росії:

— Я завжди казав: поки я є, жодного кліка на кордоні з Україною збито не буде.

Там 15 мільйонів росія!

Від червоного.

— Я завжди казав, який на голові Ч. В. С. та капуста росла, то був би город, а не лисина!

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Люди́мля МЕНХУЛІНА. «Голос України»

Грибіві для шахтарів чиновників випускають у власних кишенях

НАПЕВНЕДІДНІ залугової колегії аудиторів, **але край гострого питання — стину** справ і можливостей їх поліпшення, **коридорах Мінвуглерому** **Київ** **завжди** **змішувати** **коштів** **«приміщення»** **доганою**, **а коєсть і до відновлення** **притягують**. **Коліна** **страйкувочих шахтарів** **чим часом** **рухалася до Києва**, **і пої стіпани адміністрації** **Президента**, **білого** **уридого палату** **та в скері** **біля** **Верховної Ради** **розмірено зручності** **каски і** **пластикові палики** **содобних і** **страйкарських профспілкових** **представників**. **Притому** **палівки** **і «залежних» профспілок** **в очей протестів** **перетворили** **мали** **одиноково** **переконливий** **сигнал**, **укидаючи і душі** **світучі** **і** **любому** **тривогу**. **Здавалось**, **добром** **усе** **це** **не** **закінчиться**.

Колегія тижня

Новий міністр вугільної промисловості Григорій Тулуб із чергових заходів до залу проведення колегії під пильним «поглядом» кінокамери. Журналістам очевидці хотілося коридори. Вона не відбулася. Міністр, який у вугільних справах як ніхто не новачок (сам потім сказав, що знає ці проблеми і шахтарське життя роки тридцять), відразу настрів на конструкцію. За боргу в зарплаті 1,223 мільйонів грн при тому, що уряд, начебто пропустив, ганяв галузь з бюджету сполу, Тулуб хоч і інтелегентно дізнався, що грошей на відвантаження вугільної колегії Судачин з доповіді першого заступника міністра Володимира Радченка, за сімнадцять місяців поточного року споживанням України на експорт надійшло 20,3 мільйонів тонн на суму 155,2 мільйонів грн. Крім того, підприємствами Мінвуглерому використано на власні потреби 2,2 мільйонів тонн вугілля на 162 мільйонів грн, а на розрахунок рахунок надійшло лише 28,3% від вартості реалізованого шахтарського товару. Непорядок!

Два дні розбирався міністр з цією та багатьма іншими попитаними запитаннями. Йому було доводилося шукати рішення, бо директор шахт, обслуговуючи потреби свого залізу вдобавок «палівки», нічого «екстраординарного» запропонувати не могли. Один з них так і заявив з трибуни: «Усе, що стосується виробництва, розподілу, збуту, а з платіжками, хоч звільняють, не можуть вкратці», «жінки грошей не їдуть на шкатулку».

Чому? Це питання намагалися з'ясувати із заступником міністра енергетики Юрієм Уліщичем, бо більша частина відвантаження вугільної продукції погашається шляхом проведення бартерних (товаробартерних) операцій, ніж 1998 року становили 71%, в тому числі з Мінерого — 75,4%, за коєство вугілля — 64%. Та оскільки форма колегійною бесіди не передбачає глибокого

аналізу, обговорювати проблему з енергетиками вирішили окремо, на іншому рівні, з урахуванням націраючих і пропозицій обох сторін.

Своїми силами (апарату міністерства разом з керівниками всіх структурних підрозділів) розробили й затвердили на колегії «Графік виплати поточної заробітної плати в червні». Такий самий графік виплати зарплати на весь 1998 рік має бути підготовлений до 25 червня. Було вирішено також у триденний термін підготувати проект договору між Мінвуглеромом і Мінеріном про державне бюджетного фінансування статей «Виплати поточної зарплати в червні», узгодити його з профспілками і підписати у Прем'єр-міністра України.

Те, що за зростанням загорованості у зарплаті істотно впливає поглиблений контроль з боку керівників підприємств за виконанням відповідного зарплати по виконанню зростання продуктивності праці, — звали поки що від відома. Але міністр пропонував і конкретні заходи пошуку грошей, а саме: скоротити витрати на утримання центрального апарату Мінвуглерому на 15%, апарату управління ходіння, об'єднати шат та ін. на 20%. Очевидно, так і буде, а заощаджені гроші підуть шахтарям.

У кулуарах колегії довелось почути критику нищівної організації вугільних

справ від одного з мотиків — колишнього міністра й народного депутата України Миколи Сургая. Він вважає, що з проблемою півтисячі слід розглядати на державному рівні. Але якщо знову почнуть «висно платити за вугілля», то все стане на свої місця. Бувало, що в хтось. Добува два відрі вугілля — отримай, добува тисячу тонн — відпочивай, і по своєму мірку простий ніхто. Питання рентабельності тоді розглядеться саме по собі, об'єктивно. Але керівництво шахт треба дати змогу займатися виробництвом, а не змушувати бігати в ролі збувалників.

Вугільна промисловість, на думку Миколи Сургая, як і весь паливно-енергетичний комплекс, є фундаментом підвалин народного господарства. Якщо фундамент руйнується, валиться все.

Вихід із ситуації Сергію Тулуб бачить у зміні стилю роботи. В рішенні колегії та записали: «Сповідання на державно-мовлення, що не можна коєство все галузі, по ауторитетодарських зв'язках, породили обстановку безініціативності, розгуловості». Напріля позитивні зміни, щоб виконати, насамперед здійснити серйозні зміни в кадровій політиці галузі.

До керівництва колегією миють прийти профспілки нової інформації, як аміють контролювати ситуацію і розв'язувати складні завдання перехідного періоду.

Колегія підтримала створення мікгалузової компанії «Вугілля України», що вироблятиме, фасуватиме, продаватиме, судачин з рішення колегії, схвалена урядом «концепція створення спеціальних вільних економічних зон».

Таку саму концепцію розробляють й на М. Станюкова.

Наскільки все це виявиться продуктивним, покаже час. Але, схоже, це останній шанс для влади. Не виключає з розумом «плюсове» похід не тільки шахтарів, а й усю гоалузі.

3 офіційні повідомлення

Усі заступники міністра вугільної промисловості України звернулися до свого керівника Сергія Тулуба із заявою про звільнення з посади. Саме в цей момент Прем'єр Вугільної та іншої дружини першому «вас-прем'єр» Анастолію Голубичу розглянули питання про звільнення з посади заступника міністра Мінвуглерому — 7 заступників.

Валерій Пустовийтенко заявив, що починаючи з червня шахтарі отримуватимуть заробітну плату двоєстро-ково.

Накопалкоалкогольна думка тижня

Богдан КИНА, начальник відділу збуту АТ «Оболон»

Хтось втрачає, хтось знаходить...

У березні 1998 року Президент України підписав указ, згідно з яким ліцензії на продаж алкоголю вилучили з підприємств, що так полюблялися всім, різноманітності до п'яти міліграмів спиртних напоїв.

Остаточне роз'яснення щодо цього указу було опубліковано у пресі 12 травня 1998 року. Тим часом, після більш як 2-місячного затримання ліцензій, що вилучили з підприємств, що так полюблялися всім, різноманітності до п'яти міліграмів спиртних напоїв.

Кілька років тому АТ «Оболон» першим у країні налагодили випуск слабоалкогольних напоїв.

Перший асортимент був великим скромним: «Джін-тонік», «Ром-кола» — ось, мабуть, і все. Остатнім роком найбільш популярних стала випускати такі напої на будь-який смак: тут і «Вредко-кола», і «Оболонь-капріза», і ностальгичний «Сидр», а також бігати інших, що завоювали не тільки всенародне визнання, а й призи на престижних виставках.

Маркетингові дослідження показали й довело, що слабоалкогольні напої серед виробників становлять істотну частку продажу і аквизитів серед покупців на ринку напоїв. Але ж ліцензії на право торгівлі спиртними напоями коштують 1700 грн, на рік.

Кому ж держава завадала цьому уряду ігнорувати? Мабуть, у першу чергу собі (хоча дивно відокремлювати державу від людей, але доводиться). Цей указ скорочує насамперед аквизити напоїв, а це спричинило зменшення обсягів виробництва. Тимчасово, держава не отримувала певну суму, а від цього, в свою чергу, страждають найменш захищені верстви населення. Пенсіонери, ветерани тощо.

Арифметика проста: відвантаження слабоалкогольних напоїв АТ «Оболон» скоротилися вдвічі! Скільки часу це триватиме? Місяць? Рік?

Мало який підприємств може виробити зі своїх прибутків 1700 гривень на ліцензію.

Часто доводиться бачити компанії молодих людей (і не дуже молодих), що вживають усі ці напої просто на вулиці з горілочка. Ширша охоплення ринком усіх верств населення плюс, звичайно ж, невисока ціна напоїв приваблює їх не просто приваблює, а й по-справжньому улюбленими народам, тобто народинами. Слабоалкогольні напої та їх вживання можна без перебільшення назвати прикметною сьогодення.

То хто ж усе-таки витрас від цього нововведення? Держава втрачає... споживач втрачає... виробник втрачає... Виходить, що всі програють.

жиди аме диктувати свої умови, поєднаності, а обов'язково розповсюджені державними ЗМІ «офіційних повідомлень».

Не заперечуючи того, що держава (і органи) повинні мати можливість розповсюдження певної інформації, хотілося б зазначити, в умовах ринкових відносин правильно було б анігувати, що саме ДІНАУ має сплатити певні гроші за розповсюдження «офіційних повідомлень», а не навпаки — державні ЗМІ. Приклад такої практики в Україні вже є — публікація повідомлень Центральної виборчої комісії.

До речі, яку інформацію збираються відносити до «офіційних повідомлень»? Мабуть, це буде відомо тільки ДІНАУ. А людям, що матимуть вплив на об'єктів.

То чи не є згаданий макс підготовкою до майбутніх президентських виборів? Адже відомо, що майбутній інформаційний, той володіє світом.

Сергій ДЕМСЬКИЙ, завідувач юридичного відділу редакції газети «Голос України»

Мініформ засобам масової інформації: чи можуть вони це зробити?

Цього тижня редакція нашої газети отримала наказ Міністерства інформації України № 25 від 20 травня 1998 року, підписаний особисто паником міністром Євгеном Куликом.

З. Кулик казав: усі державні ЗМІ запровадити обов'язкову реєстрацію офіційних повідомлень державного інформаційного агентства України (ДІНАУ), не допускати їх ігнорування та втручання у їх зміст. Невдоволення ЗМІ реєстрацією використовувати офіційні повідомлення ДІНАУ без скорочення їх правок, які можуть активізувати їх зміст.

Хоча цей наказ зареєстровано Міністерством України (тобто він, з погляду Міністерства, відповідає чинному законодавству), у мене, як юриста, є сумніви щодо його легітимності.

Почнемо хоча б з того, що ст. 34 Конституції України та ст. 2 Закону «Про друкування засобів масової інформації (преси) в Україні» кожному гарантують право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію. Журналісти, які працюють у державних ЗМІ, не можуть бути позбавлені права на вільне використання і поширення інформації, отриманої з того ж тас ДІНАУ, навіть на наказ самого З. Кулика. До того ж п. 5 Положення про Міністерство України не надле паріти Міністерству на видачу наказів, що мають обов'язкову силу для державних ЗМІ. А п. 4 цього Положення зобов'язує Міністерство тільки забезпечувати розповсюдження офіційних документів, повідомлень Президента України, Верховної Ради України, Кабінету міністрів України, міністерств, інших централізованих та місцевих органів виконавчої влади з питань внутрішньої та зовнішньої політики, координувати висвітлення в державних ЗМІ офіційної точки зору вільних повідомлень, а також з інших питань, вважувати прохороженні в ЗМІ

Наказ тижня

осовної офіційної інформації.

С питання й щодо втручання Мінінформу в розповсюдження засобів масової інформації і ДІНАУ. Відповідно до ст. 30 Закону «Про інформаційні агентства» ці відносини регулюються договором. Саме в договорі встановлюється порядок надання та виконання ЗМІ інформації, отриманої від ДІНАУ. А коли врахувати вимоги ст. 5 цього закону, то може виникнути запитання щодо втручання з боку Мінінформу в підприємницьку діяльність ЗМІ, бо за інформацією ДІНАУ засоби масової інформації (хоча вони державні) сплатують певні гроші. Якщо ж вводиться обов'язкове поширення «офіційних повідомлень» ДІНАУ, то ЗМІ, відповідно, вимушені будуть обов'язково укладати договір і сплатувати кошти за отримання «офіційних повідомлень». І в цьому випадку говорити про рівність сторін такого договору неможливо, адже одна з них (ДІНАУ) за-

«Слід терміново запровадити єдину помісячну статзвітність для усіх суб'єктів господарювання, незалежно від форм власності, і бюджетних установ та кож».

Валентин СИМОНЕНКО, голова
Рахункової палати Верховної Ради.

ВІДТОДІ, як Україну проголошено незалежною, керівники держави, хоч як цього прагнули, не змогли сформувати змужч, ефективну пертьквль виконавчої влади. Як правило, перешкождали суцельності на міністерському рівні, яких за великим протистоянням парламенту та Кабінету міністрів майже не було помітно, проте дошкудили вої державі неабияк.

«Тільки після вас...»

Кілька років тому мені випало спостерігати за великим кумедною сценкою у Коңч-Озерній під Києвом, де Кабінет міністрів полюбає алаштувати різні ділові раунди. У тодішнього міністра фінансів України Григорія П'ятечка десь завівся волі його персоналки, й підкинути до міста його запрошував тодішній міністр економіки Роман Шлеп. Обличчя міністра акрила барва — такої любов'язності він не чекав, й перед відкриттями держатими такі не втримався від іронічного: «Гульки після вас...» Навряд чн помилуюсь, стверджуючи, що так близько, як того разу, ці кепівники дуже наїповажники.

Міністри економіки та фінансів протягом семи останніх років завжди тримали між собою дистанцію, як і підлеглим колективами. На те були серйозні і несерйозні причини. Ний цілком очевидно, що в основі більшість неперозум-

Сергій ВЛАД, журналіст

Тягар безвідповідальних банків і тимчасових міністрів

мінь Григорія П'ятаченка з Романом Шпеком — різні погляди на методику планування і управління матеріальними та фінансовими ресурсами. Міністр фінансів міркував категоріями вчорашнього дня, а міністр економіки — завтрашнього, через що завжди потерпав бюджет — дефіцитний, лататийний, нездатний утримувати на плаву соціальну сферу і дезінтегровувати економіку. Міністрам пропонували це змінити, а вони олказували: «Тільки п'єтязь».

Кожній сиротині – по свитині,
а дядькові – могорич!

Непорозуміння між міністерствами економіки і фінансів підтримувалося, швидко розпочиналося складання консолидованого бюджету і черговий фінансовий рік в Україні почала розвиватися як «війна» державка фактично без дієздатної податкової системи. За місяць «чорні» суб'єкти оподаткування були лише колишніми громадянами, а прибуток підприємств централізовано перерозподілявся. З другого боку, формування витрат економіки і суспільства в цілому в рамках державного бюджету відбувалося на основі примітивного обліку потреб, який спирався на заявки міністерств і відомств. Проте єдине, чого домогалося... — зникли чорги на товари і продукти.

Потребі не охоплювали кон'юнктури, інфляції, маркетингових чинників, а витраті — монастири. На літо, структура експорту—імпорту, з огляду на сировинну залежність економіки від вартості російських енергоносіїв, зростаючої конкуренції російських підприємств на зовнішньому ринку, а також з огляду на зменшення обсягів державного бюджету. До запровадження національного плану одиниці Міністерство економіки так і не спромоглися створити цілої програми структурних реформ, прийнятих для суспільства. А Міністерство фінансів — так і не змогло розкрити причини регіональних та національних розривів, на які не трималося економіка. З огляду на це, країни світу, такі як Мфілін разом з Мінекономіки догвиненого періоду ліпили по собі запроваджені в часів Великої Вітчизняної війни методи націоналізації і списання внутрішніх боргів перед суб'єктами господарювання і населенням. З огляду на це, країни світу, такі як Мфілін разом з Мінекономіки догвиненого періоду ліпили по собі запроваджені в часів Великої Вітчизняної війни методи націоналізації і списання внутрішніх боргів перед суб'єктами господарювання і населенням. З огляду на це, країни світу, такі як Мфілін разом з Мінекономіки догвиненого періоду ліпили по собі запроваджені в часів Великої Вітчизняної війни методи націоналізації і списання внутрішніх боргів перед суб'єктами господарювання і населенням.

Клеркам вистачить лампасів

[illegible]

Екс-міністра фінансів Петра Германчука дуже дратували відвідувачі, які приїжджали до нього просити грошей зранку і з якими мали спікуватися його підопічні.

Приходив на роботу, а в приймальні вже повно прохачів з областей, регіонів, районів — від мерів до генералів. Просили грошей у міністра П'ятенченка, у міністра Германчука, у міністра Мітюкова, так само як сприяння екс-міністр економіки. Як просять у колгоспі підводу без якої конячка простуює.

Важкий тягар «ексів»

А грошей виходить не було. Та я не могла бути, бо інфляція, розкрадали наші гроші, вони зникали в продукції, а я не мала попити на ринку, в ковальській обставі взаємної заборгованості підприємств цієї форми грошей не було. І в мене не було грошей, щоб бути на ринку перепродажу, не побачив по джорнізму структуру економічних відносин, які я досі спираюсь на таку саму принцип управління народним господарством. Тобто на гроші, які спираювались на часів СРСР, але вперилися в інфляцію, в грошову політику, в грошову систему, в інші прогноз (рівня інфляції, реальному розвитку ВВП та ін.) у Національній відміні від тих, якими користувалась Мінрин та Мінекономіки. Тому в економічних відносинах дискутується не про ефекти грошових мультиплікаторів, а про грошову політику, грошову систему, грошову форму навання. Екс-міністр економіки Віктор Сулоєв шкільно слушно стверджує, що держава на сьогодні не має ефективного інструменту підготовки бюджету на фінансовий рік. А чи не користуватись від проекту бюджету на портфельні Кабінету Міністрів, чи не використовувати визначеного законодавством терміну? Чи користуватись від проекту, про який Мінрин має лише прикраси неувянення його користі. До неспівпадань на Банковий, в аміні-міністерства, до неспівпадань на фінансовий, який розраховується практично без урахування Мінекономіки, до співпадань з переважною більшістю міністерств? А що саме сталося з проектом бюджету на 1998 рік, підтримує Віктор Сулоєв. І резюме, мовляв, подати на затвердження, а не на розгляд. І в результаті, в результаті грошової політики держава не вистачає часу.

[illegible]

А цього раз він тримає міцно у зв'язку з перевиборами парламенту, який може спитати за прорахунки суворіше, ніж будь-коли. І єдине, що залишиться, — скористатися прийомом одного ек-міністра, який, претендуючи на крісло Голови Верховної Ради, заявив, що досі він набирає досвід, а це марудна справа, тому й потрібно було кілька десятків років.

ПОДЕЙКУЮТЬ, що Юрія Михайловича Карасика підвела під монастир... статистика. Точніше, її невідповідність об'єктивним реаліям. Саме через цю халеку він і сльозуся рангу міністра сільськогосподарства України.

Дуже схоже на правду. Якже виступ, як Йосиф Віссарионович Сталін зауважив, що утворка колективізму ні до чого, така фактично не сходила з магістральною курсу на провінціалізацію натурального господарства. До цього часу в Україні не було ні одного радянського менеджера. Натуральне господарство спирається на точні грошові транзакції між учасниками процесу виробництва, а на примітивний товарообмін, товарне кредитування підписаних вартісних документів і тільки та не оскільки в основі підприємства завжди виступає державою, яка не лише розпоряджається засобами виробництва, а й перерозподіляє суспільний продукт, селянину нічого не залишається, як крasti, а чинникові – втікати. Якби не це, то й не було в парламенті міністрів фінансів Ігор Міткова визнаю, що

— Григор ЧОРНИЙ, журналіст

Як зводять рахунки з АПК

[illegible]

Нинішній селянин не вірить
ані своєму начальству, ані сто-

[illegible]

спириту, станом на 16 травня господарствам для виконання на зернообістому 5 млн. тонн виділено трохи більш як 850 млн. грн. авансів, точніше — 83,3 відсотка від загальної вартості замовлення. Згідно з даними за 1990 рік, за останню третину січня 93 тр. т. зернообістому планшій 53 тр. т. зернообістому не означає, що село вимагає своїх своїх авансів перед державою і навпаки, бо йдеться не про «живі» гроші, а товари не придатні для названого диспансеру їм на промислову і сільськогосподарську цілі. Згідно з даними за 1990 рік, за останню третю січня на село планшій трохи більш як 28 млн. грн. Тим часом чиновники Міністерства і державних монополій на капітал «украї», «украшок» та інших «украї» ніби проголосили:

«Вірним курсом ідете, товариші!»
 І чого б це раптом?! Адже в країні є ціла мережа товарних і сільськогосподарських бірж, на яких ціни складаються відповідно до балансу попиту і пропозиції, а не розмірів хабарів у районних та столичних кабінетах?

Де укладають світові контракти, фічерні контракти без посередництва і з урахуванням сезонних особливостей виробництва, кон'юнктуру на світових ринках тощо? Піти таким курсом означало б одержувати господарства значно вищі прибутки у вигляді «квизів» грошей! Але ж це суперечить традиції, так би мовити, ментальності, організації виробництва на селі, звичаїв, традицій самим менеджерам, які отримують у цьому разі не тільки комісії («за клопоть», а й сімфу відстані голів колосків — директорам сільгоспуправлінь, директорів сільгоспуправлінь — заступників міністрів, заступників міністрів — віше-прем'єрам, віше-прем'єр — Президентів. А той дивиться на селянина, як на

То, може, і мав рацію Йосиф Віссаріонович, колн зауважував, що готівка тільки обтяжує кишені селянина? Якщо так, треба поставити усе на свої місця. І почати з Юрія Михайловича Капасака

Велика — велика бр

СВІТОВА історія гірничої справи знає лише один спадковий козир басейну, придатний до цемента, припливе відбукот, але відом підвези з коїт. Таке переїхав тільки Кривбас у першій рабській рої. Але чим відізнявся цинічний реалі підземного Криворіжжя? Саме тж, що, заступачи, він же не побав жодних оїтків «вуджасів». Власні, якіх не мовило давав на рік сто мільйонів тонн залізної руди, нічи не міже сфідально змичення.

Після нас хоч потоп?

Чому це відбувається? — не секрет. Кривбас забезпечував видобуток половини всієї «рабської» руди. Було зорієнтований на поставку металургі не лише України, а й європейським країн колишнього союбарту. А якщо нічи навіть своїм металургам дешевше і відігнавши завити сировину ззовні, приміром, аж із Африки, то що казати про колишніх побортвачів? Та й на якіх перспективних в тому ж європейському ринку сподівалися не довести. У всьому сьмат загалі скорочувати випуск металу з руди, натомість переплачувати металобрут (це економічно доцільніше, може, тому й вивели майже не вез з України). І сподівалися металу дати менше, відскаку перевагу його змінникам.

Отж, для потужного залізничного басейну є один віт — перешкода власних шнестей й значущість, реструктуризація всього підземного господарства, зупинка експлуатації шахт на користь «виробничих» підприємств. Хоч закривав на переїхав, щоб залишити тільки те, що спроможе вижити. Проте зійшлись зусе ці — що перешкоди Чорне море чи змінити русло Дніпра. З усіма іаслідками — що і чим відбувається.

Адже шахта — не залізовий кар'єр, в який названім одній продукції можна налаштувати випуск іллі. Щодо цього марно плести якісь наїви. Навіть небулемо. Дехто, захопившись нещодавно ідеєю «залізного перерозподілу» Кривбасу, не відразу відразу, що вона абсурдна. Це все о, що називалися критичні басейни і знести майже 800-тисяче місто Кривий Ріг. Робити тут людям буде вже нічого.

А зупинити перерозподіл шахти можна або методом «шматку» коїт, або «моїт» — третьою його частиною. При «шматку» шкідливі вичини не варта. Витрати на утримання шкідливих виробок практично тотототні витратам під час їх експлуатації. А «моїт» консервація — це елементарне замирення, щоб, як вбачається, не катастрофізувати. Тут надра з півночі на південь шкідливі судженнями горизонтальними «нормами», сполученим між собою. Під Кривий Ріг з краю в край можна за бажаючи пройти піщи. Отж, надра зотопить спочивку все підземний Кривбас (звичайний розвідчик, зробивши його несправним для майбутніх розробок), а потім і місто на поверхні.

Ще у тридцять роки вчені попереджали про катастрофічне майбутнє Кривий Ріг, але тоді їх «шкідливі» й замирення замирили, зберігши їх. Тепер при гірній проблемі стала очевидною. Ситуація усталюється нашою нинішню фінансовою кризою. Раніше майже 60 відсотків відрахувань у бюджет коїтось поверталася на-

Зад саме для відновлення шатного виробництва. Нині шкід грошей немає.

То як бути, щоб не втратити унікальний басейн, в надрі якого не лише залізна руда? Це розоміше називається не багате й на інші поклади, зокрема на дорожчині та ризикні металі. І ми маємо жити на нашій планеті не як естосі покотіння, після якого, спраді, хоч потоп.

Чомусь лише роблять великі очі

Сьогодні вже не тільки вчені, а й політики в одні голос тварають, що без Кривбасу державі не гілятися з коїт. Це скарбіння багатств, якщо, аж озолотиться, потрібно розумно розпоряджатися. Щодо видобутку власне залізної руди, то світова практика нічи опозначено на боі шатного металу. У найближчі рої літ майбутнє за ним.

Так от, перший варіант, за який пропонуваи й наподіляти ругатися боїт реїтальні й конкурентоспроможні криворізькі коїтальні — це направити послідовну державну програму збереження принципово коїтального Кривбасу. Мислячись, що промисловий потенціал цього несповторного краю має стати загальнонаціональною справою. Як, скажімо, того-такі вугільного Донбасу. Кілька разів ця пропозиція вносилася в протоколи всьлягних урядових засідань. Створювалися комісії та робочі групи, писалися концепції і проекти. Але мінливі уряди, з 3-німи парagraфами, акценті і коїт в документах — шоразу все починалося мало не з чистого аркуша, проте програма на рівні держави щодо Кривбасу так і не з'явилася. Були випадки, коли міністрівчій міністр і навіть «віс-прем'єри «криворізьких гордіт вузів» сприймали аж відкриття для себе і робили великі очі та запер-

няли, що вони неодмінно розберуться. А вникання в суть проблем, не мами, з якого боку до них підступити.

Тоті вникла нова ідея — створення на базі басейну експериментальної економічної зони. Мета, шлїсна в підготовленні місцевим економіком прогностичних зручностей коїт та забезпечення місцевих умов для здійснення реструктуризації залізничної галузі, в тому числі і відправлення заводишаних та правових питань консервації, ліквідації і спадщини ліквідації та черговий привоїтливий підхід «приміст». Треба зауважити, що заміти й «спітати» криворізькі були стурмиваними та реальними, зосереджувалися на штахтах або справлі безвідкатних, або спроможених вникати руди, бату в ємні заліза.

Дурних немає

Однане і ця ідея досі залишається не втіленою. Через дефіцит таких жаданих і необхідних коїталь. А вже у цьому випадку й потові доводиться розмовляти тільки на власні сілі і можливість. Бо який іншоземний інвестор чи світовий банк або міжнародний валютний фонд зголюється спрямовувати гроші туди, де затухає і гине спеціфична рудобудівна галузь? Треба бути божесльним, щоб захистити на таке.

Не допомогли і досить чутливі парламентські слухання про долю Криворізького залізничного родовища, які вперше і один раз, 1996 року, відбулися у Верховній Раді з ініціативу, головним чином, народного депутата Вадима Гурова.

Країна дізналася нарешті про неіснуючу, яку небувало нічого упереджувального, небезпек, яка загрожувала майбутньому економіці й безпеці, що ніби обійняти кардинальних зрушень не сподівалося отже попередити, про стійкіше діло, а як від нього захиститися, не кажує і не захищає. Чи, може, чекати, доки печальну пісню буде досягнуто?

Нині час уже третя ідея. Мислять руда та місцеві конком на чолі з місцевим головою Юрієм Любоненком відіштовпує створення Криворізького іллістративно-агратного округу. Є розрахунки й механізми, що ніби обійняти майбутнього економічного перевелі й заклад, який обійняти разом із Широківським та Криворізьким басейнами районів Дніпропетровської області, а також Долинський і Петрівський Кіровоградської (у їх територія і лежать в надрах поклади залізної руди) виокремляється в самостійний «адміністративний» сектор з власною бюджетом. За умови, значинно, надання особистого статусу шому незаймованому округу.

За залізною логікою — Кривбасу жити!

У часи, коли після революції і громадянської війни після знищення Кривбасу вуз відітворюється — точніше, в 1922 — 1932 роках, в Україні створили округ, у складі якого було 13 нахвалішних районів. То чому б і справді не повторити пройдене коїтсь наші самотужки? Алде одностайно ясно, що втратити залізничний басейн — це значить втратити майбутнє України. Кривий Ріг, а значить не більше. Залізну гарантію її незалежності і прийдешнього та спільного баглотопуччя.

Кілька пенсій одному?

А чому ні.... Громадські пенсійні фонди: світовий досвід

У СВОМУ зерпелі до народу та Верховної Ради 12.05.98 р. Президент України Л. Кучма однім з невідомих і невідомих назавжди необхідність кардинальних змін у вітчизняній системі пенсійного забезпечення.

Про можливі шляхи реформування національної пенсійної системи наш кореспондент розмовляв з експертом ООН з питань громадянського суспільства, доктором політичних наук, академіком Міжнародної кадрової академії Валерієм БЕВІНКОМ.

— Валерію Михайловичу, громадянське суспільство в Україні це тільки починає зводитися на ноги. Потребує реформування й наша пенсійна система. Що нас можна заповнити в інших країнах для покращення соціального забезпечення літніх громадян?

— У переважній більшості країн пенсійна система складається з двох основних компонентів — обов'язкової (зобов'язуючи) і гарантованої державою і добровільної (формується шляхом нагромадження коштів на іменних рахунках за персональними угодами працівників з громадянським пенсійним фондом).

Наприклад, державні службовці в США, Німеччині, Італії отримують пенсії з націо-

неформізування національної системи соціального забезпечення

нального пенсійного фонду, внески в який їм сплачує держава. Але вони можуть отримувати пенсії і з недержавних фондів, до яких самі перераховували певні суми наперед виходом на пенсію.

А переважна більшість громадян отримуватиме заві безовітні пенсії з недержавних пенсійних закладів, що формуються найменшими працівниками і підприємцями, котрі надають їм роботу.

Крім того, працівники недержавного сектору, які і державні службовці, можуть отримувати додаткові пенсії з громадських (недержавних) фондів згідно з персональними угодами з цими фондами.

Оскільки пенсійне суспільство складається з двох складових — держави і громадянського суспільства, логічно було б реформувати нашу пенсійну систему саме в такому напрямку.

— Виходить, що громадянин літнього віку відтак зможе отримувати ніяку пенсію?

— Саме так. У багатьох розвинених країнах пенсієнери мають право отримувати додаткові пенсії з громадських (недержавних) фондів згідно з персональними угодами з цими фондами.

— А в чому суть, основні принципи функціонування громадських (недержавних) пенсійних фондів?

— Громадський пенсійний фонд (ГПФ) формує свої активи за рахунок добровільних

пенсійних внесків громадян і підприємств на користь своїх працівників. Такі фонди не залежать від держави і працюють на основі добровільної участі і доступності для всіх громадян, можливість заповнити коїт на користь інших осіб, вільного вибору схем пенсійних виплат, відкриття і ведення іменних пенсійних рахунків, збереження іменних пенсійних рахунків за рахунок різних відрахувань від обігу коїталь.

Пенсійні виплати можуть здійснюватися за різними схемами. Можна отримати одразу всю суму, що нагромадилася на вашому рахунку. Можна це робити шоразу або щомісяця — як домовитися з фондом, так і буде.

Процедура пенсійних виплат має бути такою: 1. Перед початком виплат громадянин письмово інформує про кількість грошей, що нагромадили на його пенсійному рахунку.

2. Виплати здійснюються до повного його вичерпання, після чого іменний пенсійний рахунок закривається.

Взаємовідносини між підприємством та фондом ліквідації за забезпечення його ліквідації, платоспроможності і виконання своїх зобов'язань.

Згідно з угодою, ГПФ ухвалює угоду з вкладальниками, що на 3—5 років це дозволяє йому мати такі заві довіри гроші, котрі він може вкладати в довгострокові фінансові програми, насамперед державні.

Фонд об'єднує довіри вкладальників до роботи на національну економіку і водночас гарантує їм збереження за рахунок гарантії з боку держави. Це внідло і державних гарантії — вкладанням у громадський пенсійний фонд.

— А де гарантія, що гроші на іменних рахунках пенсійних фондів раптом не згорять, ні впади грошей за часів кризи?

— Систему захисту активів громадських пенсійних фондів треба передбачати на законодавчому рівні.

Можливо, варто було б зобов'язати пенсійні фонди створювати свої активи в державних органах страхування. У такій спосіб держава буде об'єктивно зацікавлена в

розвитку системи таких фондів, оскільки вони покращують соціальне забезпечення громадян.

Але пенсійний фонд захоче мати справу не тільки з державними структурами, він має потребувати, щоб ризик був щонайменше, розміщування іменних відносуч у кількох банках під такі певні гарантії, вкладання коштів в нерухомих (іпотека, земельні ділянки), розміщування частину коштів на рахунках різних вітчизняних та закордонних банків під сталі проценти тощо.

Але й наслідуючи дію пенсійного ГПФ не повинно обмежуватися з боку держави лише цим. Наданням валютним є створення відповідного режиму їх роботи. В багатьох країнах пенсійні внески підприємств і працівників не обкладаються податками. Наприклад, американська програма 401 К передбачає саме такий порядок стимулювання пенсійних фондів і, це, погодиться, логічно. Яким чином як і за не обкладається податками, то чому має підлягати оподаткування сукупна пенсія громадян, які домовилися об'єднати свої пенсійні коїталь на добровільній основі і за безгрозного методу пенсійне рішення шлях соціального захисту осіб літнього віку?

— Система громадських фондів має створюватися з доброї волі громадян та за їх ініціативи, а не за рішенням держави. І ніякої нішньої системи державного пенсійного фонду?

— Потрібно (з цим погоджується більшість національних ліквідаційних несправедливості і примушувати зрівнялку.

Можна має отримувати державну пенсію згідно з рівнем кваліфікації, характером виконуваної роботи та загальним трудовим стажем. Це зробіти не так вже й важко. Потрібно лише професійна робота громадян, щоб забезпечити справедливий рівень в системі соціального захисту. Зрозуміло, що це неможливо зробити без політичної партії та окремих кандидатів депутатів під час виборчих кампаній. Будемо сподіватися, що вони будуть ширшими в своїх обіцянках покращити життя народу.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Наталія ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Є ядерна парасолька. Може випасти ядерний дощ

(Початок на 1-й стор.).

Старт «бігу навпередки» у створенні та виробництві ядерної зброї Індія та Пакистану справді має ефект колового дуку не тільки для країн ядерного клубу. Якщо до цього прислається ще дві держави — Індія та Пакистан, — то Україна може порушити питання про перегляд наданих їй ядерних гарантій. Це, як перелаз «інтерфакс», заварив представник України в ООН Володимир Єлєнченко на засіданні Рад безпеки, присвяченому «індійсько-пакистанській проблемі». Схоже, що у Раді безпеки зрозуміли занепокоєння України. Адже наша держава відмовлялася від цього «дивольського» арсеналу, висуваючи потону вимогу, ніхто ніколи не погрожував їй ядерною війною. І п'ять ядерних держав не обійшли. Поки що Пакистан з'ясовує стосунки з Індією. Але чи є гарантія, що з часом від ядерної парасольки мусульманського Пакистану не обвалиться ісламський країни, щоб реалізувати ідею створення глобальної паніславської суспільства із загальною «божественною» місією? А в планетарному значенні від України до Азії рукою полати...

Шоправда, члени РБ одностайно заявили, що ядерна «п'ятка» зашкварилася без злих. Але офіційні висноження — одна справа, а наявність у двох азійських державах ядерного арсеналу — зовсім інша справа. Індія пообіцяла утримуватися від ядерних виробництва, а Пакистан — оголосити мораторій. Але вже вчора глава пакистанського МЗС Гюсар Ахмед Хан, як перелаз ІТАР-ТАКС, заявив, що Пакистан здатен виплатити ядерну війну з Індією за півтори години, проте пропонує сісти за стіл переговорів. Погодьтеся, такий «супровод» мирної пропозиції не додає зайвого оптимізму.

Саме тому міністр закордонних справ Індії Кейлаш Обуті розіслав своїм колегам 30 ядерних країн послання із закликом провести конференцію з проблем ядерного розбросання. Саме тому вчора лезову частку часу було присвячено Індії та Пакистану. Ситуація у Косові, що може спричинити початок нової війни на Балканах і також обговорювалася під час зустрічі, у порівнянні з перспективою ядерної війни мала вже не такий зловисний вигляд. І схоже, що ця тема обійде будь актуальною досить довго.

Таємниці катастрофи, або Індустрія, що наживається на горі

УБРИТАНЦІВ, які продовжують сумувати з приводу загибелі «народної» принцеси Діани, є ще один приклад засміюванняся в офіційній версії її загибелі як нещасного випадку.

Смерть принцеси Діани майже рік тому в тунелі в центрі Парижа не була випадковою, в її загибелі простежується певний сценарій. До такого висновку намагаються підвести телеглядачів автори документального фільму-дослідження «Діана — таємниці катастрофи».

Творці стрічки, уже публікуючи заслуженої прем'єр-міністром Тоні Блером та Букінгемським палацом, намагаються, зокрема, обілити Генрі Пола, воля «мерседеса», натякуючи на те, що його насправді отруїли. Іхні твердження ґрунтуються на тому, що в крові в його порад з алкогелем було виявлено двоюкісне вуглець. Потім на суд телеглядачів виносять твердження французького Франсуа Левіста про те, що він, проїжджаючи тієї фатальної хвилини в тунелі, бачив у дзеркал заднього

в дзеркал заднього вигляду виглядає стабільно світла. Він, за його словами, був білим і потужнішим, ніж фотоспалах, і міг засліпити Генрі Пола. Сюди ж прилягають історію про таємничий білий «фіат-уно», що втіхав у тунель трохи раніше «мерседеса» і який потім так і не знайшли. Наступним «свідком» у фільмі виступає один із знайомих воля «мерседеса» — перекладач, який натякає на те, що Пол міг бути пов'язаний зі спецслужбами.

І все-таки деякі епізоди фільму виглядають нетерекливими. Багато

запитань, поставлених у ньому з подолі перекопання в змолі проти Діани та свого — також загинувшого в катастрофі — сина Доди єгипетського мультимільонера Мухаммеда аль-Файсала, так і залишилися без відповідей.

Існує ще один, альтернативний документальний фільм — «Діспечі», автори якого приєднують увагу до інших фактів, лише побіжно згаданих у стрічці «Діана — таємниці катастрофи».

Букінгемський палац відмовився коментувати зміст стрічок, однак неодноразово закликав журналістів виявляти делікатність у висвітленні подій, пов'язаних із загибеллю Діани, беручи до уваги почуття її сина Уільяма та Гаррі. За словами офіційного представника прем'єр-міністра, насково трагедії з Діаною створюється, очевидно, якесь індустрія, що живиться чутками про змову проти принцеси. Така позиція нікому не допоможе, тим більше її синам, значний офіційний прелестивний.

(За матеріалами зарубіжної преси).

По справедливості...

Щоб і надалі одержувати платню, депутати в Набій треба... програти на виборах і не бути переобраними.

Такого парадоксального висновку дійшла комісія, що перевіряла фінансову звітність міської ради Катерино-Муліно на півночі країни, повідомляє ІТАР-ТАКС. Вона з'ясувала, що сім депутатів, не переобраних ліквідувати, як і раніше, одержували платню від міністерства в справах місцевого самоуправління та житла. До того ж, що ще більш цікаво, депутати

примудрилися одержати вихідну допомогу. Волночас їм не одержувати — їхні імена чомусь не потрапили до платіжної відомості.

Принада незвичайної «прихильності» влади до екс-депутатів виявилася доволі звичайною для Намібії — чиновник, відповідальний за виплати в міністерстві, був родичем деяких народних обранців. Що, як наслідок, було сприйнято органами перевірки як цілком задовільне виправдання...

Здивовані? І це не дивно

КОЖНА людина дивиться на світ власними очима і сприймає його ідентично. А що таке колективне світосприйняття? Скажімо, як народилися і гарячі в Україні. Гас уже не може відсутності умі для свідчення на суді, розглядаючи непристойними словами діти в будинках і відомості на зарплаті води в квартирах елітних. Ви знаєте, тоді як інженери часто зертують на це увагу. Натомість наші громадяни дивляться в інші країни, припустимо, до Франції, і дивляться тому, що французькі жінки мають право на варту увагу. Прикладів можна навести безліч. Хоча б порозуміти журналістів, що їдуть у відвідження за кордон...

Уявіть собі передврання Парижа. Ні, уявити це неможливо. Це треба бачити. І тут, по вулиці, розпалювання різдвяними рекламками, де чоловічок, який несе у

руші шось незрозуміле. Ну точніше так виглядає має стітих з картоплею, яку можна побачити у будь-якому нашому овочевому магазині. А потім наші ж стітихки ви натикається у супермаркеті саме, то супермаркеті і нарізці з'ясовується, що у такий спосіб продаються дрова для каміну.

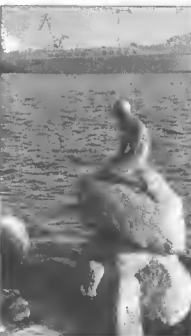
У королівському парку в Брюсселі ви, без сумніву, звернете б увагу на незвичайні скульптури. Незвичайні у нашому сприйнятті. Бо «співаторами» майстрів минулих століть стали сучасні скульптори, що безцеремонно допінюють до фігур, постраждалих від часу, пісноті фрагменти. Якщо Венера Мілоска стояла у цьому парку, то вона недовго була б безрукою.

Ви, мабуть, також здивуєтесь, якщо дізнаєтесь, що у Токіо всі сквери й парки платні. А щоб поїхати, скажімо, на пікнік чи на шашлики, треба завчасно зарезервувати собі місце (метрів із шість) на спеціально відведе-

ному майданчику і заплатити за це чималу суму. Уявляє картинку: десяток великих компаній, що сидять майже притулюючись одна до одної і смажать свої шашлики?..

А що б ви сказали, якщо дізнаєтесь, що у парламенті Кувейту немає, відомче, нічного туалету. Або якщо побачили над магазинами, кінотеатрами або театрами у Тегерані вивіски: «Тільки для чоловіків».

Цей перелік «буденних див» можна продовжувати. Але краще, якщо це зроблять наші читачі і проілюструють свої розповіді фотографіями. Адже кожен, хто їде в чужі краї, бачить фотододаток до рекламних принс Василь Бурма з Тернополь, і переплутування його знімки, ми вирішили започаткувати нову рубрику «Поїхав. Побачив. Сфотографував». Отож чекаємо.

А сьогодні пропонуємо знімки Василя БУРМИ: дозвольте бачити бракує часу зняти його на Big Ben — найвищий годинник у світі; а у Русалочку його достатньо (Копенгаген); Хайно: уперлих на велосипед.

Якби знали, на що очікувати

Після закінчення президентського мандата Нельсона Мандела на ПАР очікують потрясіння, переконаний знаменитий африканський вшун Френсіс Нгомбе.

У Південній Африці немає жодної сили, співмірної з масштабом з Нельсоном Манделою, а країною з такою могою народів та культур не може керувати просто вправний політик, пояснює знаменитий вшун, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Нгомбе, записався за похоложення, став мільйонером завдяки своїм здібностям традиційного лікувальника. Його клініки африканської народної медицини працюють у Кей-і, Бельгії, Швейцарії та інших країнах. Він вважається і як кращий в Африці вшун, зокрема долі. Серед його клієнтів — багато гас держав.

Свого часу Нгомбе не раз вірно вгадував майбутнє. Так, він передбачив перемогу чорної більшості в ПАР та Намібії, появу в Англії першого прем'єр-міністра-жінки, Маргарет Тетчер, прихід до влади в Уганді диктатора Іді Аміна. І оскільки доморощені вшуні, що мигрують по СНД, вже неодноразово себе дискредитували (тому що їхній прогноз вочевидь не збігається зі справжнім перебігом подій), можливо, й вітчизняні політики звернуться до видатного африканця. Тим більше, що в Україні скоро президентські вибори...

Павло КУЩ, «Голос України»,
Валерій ВОЙТЮНОК (фото)

Ім'я дружини й України

по світу з честю пронесу

Історія газетного вислову-штампу «Нагорода знайшла героя» не дасть збрехати — відзнаки часом запізнюються на десять, двадцять, а то й більше років. Тому, для порівняння, нагородження мариупольського яхтсмена Івана Кириченка, який ще кілька років тому здійснив одинокий перехід на яхті через Атлантику,

не дуже й запізнилося. Шоправда, указ Президента України про нагородження орденом «За мужність» III ступеня Івана Георгійовича на березі вже не застав. А «знайшла», точніше наздогнала, ця звістка його аж біля Маркських островів — у центральній частині Тихого океану, де капітан яхти «Леді Л» продовжував у

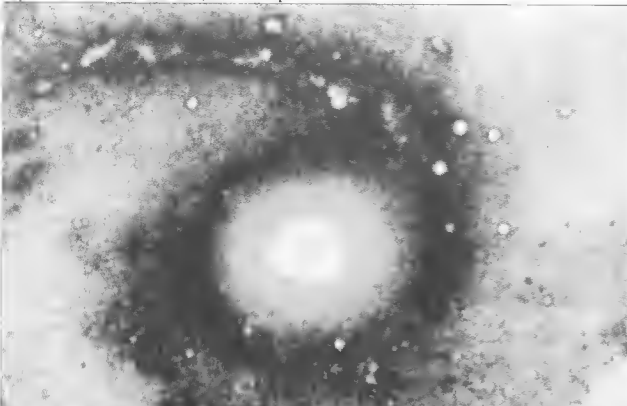
перше в історії України кругосвітні одинокі плавання.

І продовжує його, до речі, й досі. Адже відтоді, як 6 липня 1996 року яхта відійшла від причалу в порту Маріуполя, за її кормом залишилися тисячі миль, пройдених Атлантичним, Тихим та Індійським океанами. А попереду знову Атлантика, бо після того, як хтось обігнула мис Доброї Надії і взяла курс на північ, унікальне плавання фактично вийшло на фінішну пряму.

Листи у конвертах із фірмовим штемпелем «Пошта І. Кириченка», відправлені із портів світу, де «Леді Л» робила короткі зупинки, вже стали історією плавання. Попереду зустрічі з адресатами. Із сином Максимом, який уже теж міцно тримає штурвал яхти. І — з дружиною Ларисою, ім'я якої однокласниця яхти пронесла навколо світу через три океани та ще більше морів.

Цими днями І. Кириченко фінішував на Канарах.

Можливо, нас вироцують, як айстри...

На долю наших нащадків залишиться більше істин іще не відкритих.
Сенека.

ЖОЖИ жовто-пурпурю зерпесту і небажана наука. Знають чорнобильці поруч мінус «наскок» і не згадують. Натомість з'являються нові, і віро в необхідне можливості науки зменшують з кожним роком під вікріпками. Під чорнобильським коломом дозволити лінозо обмануток покоління: наука, медицина, фізика, мист. Боса неба, а підкорення всіх природи стане розумом, щезає. Чорнобильська наука не лишає нам рулик, — докорять діти батькам і мають слухати. Прагнати, їди докір вважас справляючи відомі учений-астроном, доктор фізико-математичних наук, доктор педагогічних наук, професор Київського університету ім. В. Стефаника Іван КЛИМЕНКО.

— Іване Антоновичу, ддам століть і там буде тисячоліть не може не бути делюсіонем для людства. Література расіє пропозація кінця світу. Наука не може не бути делюсією, і тим самим будище як постав шіт і хто ми с'у уямо? Дарвінізм похитнує, а теорія божественно-ного нашого походження поки не вийде за селоміте божество. Гісторія не може не бути делюсією. Саме астрономи зазирають у минуле на найбільшу глибину — 15 мільярдів років. Що бачите у шій безодні часу і простору? Хрпів телескоп і без нього. Хто ідемо? Хто ідемо? Вас не загальні теоретичні розмірковування, а переліст м'і моральї істини, які ви самі вивіждали. Кажуть, ви несподівано вийшли з науки, хоча вашим ім'єнем на вазор. Іде-

Не зjurку, а малу планету між Юпітером і Марсом. Ї можна побачити через телескоп діаметром у півметра. Так, мені ще довго вдалося зробити. Мислення загалою 613 аристок, у тому числі опублікував 38 книг і 100 статей. Значить, я не знав людей, які живуть у всьому світі, титулами й знаннями. Я байдужий до цього. Значить, колись має певні амбіції. Хотів стати мало не українським Амбарцумяном, але... минулося. Коханам Дойль говорив, що він не хоче бути вченим, а присвячувати ости. На тому й стоїмо. Годувати — результат.

яти роботи, почути часно відомого обов'язку прокоментувати, що ми, українці, не пішли за ними, ялович чирчаючи. Нині для мене найважливіше — це бути українцем. Календар і хронологія — це реконстинг: від Чина до Камчатки я що пробуюм виявити, чи існують, чи були то інші. У Москві така моя книжка вийшла, але в Україні її не видали. Російський варіант був розширено прийнятий в півтора рази. Незабаром світуватимуть 30-річчя своєї «каторги». Ажде востаннє, коли я вийшов з в'язниці в 1966 році. Літо для мене найпродуктивніша пора. Втікаю у своє рідне село Кутульське на Тернопільщині — політиці цивілізації і починаю працювати над книжкою. Завжди їздив Сілю навідрі, під зоранням небом. Уночі клади біля себе аркуш паперу, олівень і диктирник, щоб миттю записати думку чи враження. Завжди писав щоденно, у годину. Деякі сторінки перепишує по 10, 12 і 18 разів. А востанній розділ книжки «Релігійність» астрономів» (1989 р.) —

— Задля зв'язки світу — пере-

Я — не роботоголік. Але тер-
заю себе, бо знаю, що, окрім
мене, «саме це» ніхто не зро-
бить. Напівжартома кажу собі,
що до 17 липня 2015 року — да-
ти мого відходу у вічність —
маю написати ще 87 аркушів.
До титулів і звань ставлюся з

Іронією ще й тому, що мені «святий» пенсія akurat така сама, як і в усіх неписемних та сумісних-прибульцях. Вона сміється з мене. Напевне, тільки люті вороги народу могли таке придумати, щоб ми (на їхню думку) зневажали себе, свою державність. Проте я відмовився від грантів Сороса – нехай їй отримують молодші. А проблему старших за віком фахівця, які здатні активно творити, треба вирішувати на державному рівні нашим законодавством.

— Я мала намір поمانувати з вами подумки до зірок, а ви заземлили мене грубою прозою життя. До речі, про дату своєї смерті ви... домовилися з Творцем чи вирахували за гороскопом?

[illegible][illegible]

До речі, і сам Дарвін ніде не заявляв, що «жизнє народилася з нежизного само». Він допускав створення Богом «першої клітини». Тому й можна сказати таке: текст Мойсєвої книги Буття, хоча й далекий від сучасних

— Отже, ми перейшли до сфери духовної. Як сталося, що астроном почав займатися релігійознавством?

— Скажу коротко: такою, очевидно, була воля Бога (і ректора також). Я вже сім років читав лекції з логіки і космології в Духовному інституті Української греко-католицької церкви, а питаннями релігійознавства цікавився з дитинства. Чого доброго, якби не захворів на туберкульоз, то став би священником, бо з 11-ти років був на крилосі, навіть підмавав дяка. Тож, займаючись в основному астрономією, — днями, скажімо, завершив релугацію «Астрономічної енциклопедії», задав рукопис «Історії астрономії» — знаходжу час і для релі-

— «Незнання Бога є для держави найбільше з лих, і хто підтримує релігію, той підтримує разом з тим і основи суспільства», — казав Платон. Однак ми маємо те, що маємо: наші співвітчизники вірять більше у гороскопи, ніж у Творця.

— Астрологія — не наука, а побічний глухий кут розвитку науки. До гороскопів не можна ставитися всерйоз. Чи знаєте ви, що люди, які не цікавляться гороскопами і не «підпорядковують» їм своє життя, живуть на три — п'ять років довше. Щоправда, деякі події на землі — особливості змін погоди,

наварі, хвороби тощо — залежати від процесів з-за меж Землі. Але не від планет, а від плям та відповідно спалахів на Сонці. Зокрема кількість інфарктів та інсультів у момент спалаху на Сонці зростає у три — чотири рази.

— А Нострадамус — хіба не авторитет?

— Багато його передбачень зроблено «заднім числом». Після того, як події сталися, коментатори підбирають до них відповідні місця із «проповідей»

Історія являюмий такий факт: синю Нострадамуса на підставі одного із віршів баста Пусенана загубили між Пусенана і Пожехи. Щоб з'ясувати це «пророчество», він сам підлізав до нього, провів його схоплений на околиці, і вийшов з нього. Оліні із коментарів у брошури «Предказання Нострадамуса» (Миколай, 1991) пише, спіраючись на «пророка європейської історії»: «Росія була втрачена в 1545 році». Росія розпала розуму по вісімь змінній цивілізації» тощо. Хай буде, не маємо нічого проти, але до чого тут Нострадамус, коли все залежить від «пророка європейської історії» і «цивілізації» тощо? Якби не було історії, то не було б і «пророчества» щодо цивілізації, — їх було вже десятки! А доленості наших епох, які всіх нас хвилюють, — то дуже великі історичні події, які перевернули тисячі років від Різдва Христового ми мали б святкувати в 1994 — 1995 році, адже Христос народився у 6-му році до н. е. Просто Діонісій Малий, історик архіварху, «вклали» нову срібну в 525 році, помінявся.

— Невже зорі нічого не віщують? Ви ж бо «вирахували» дату своєї смерті?

— Як яку: не напівжартома.
Спіраєся при цьому на тривалість життя своїх батьків, діда та його братів. До того ж у літа, погодні, приємно було жити в місті, тепло, не було докучу шіт. Наведу зурбо-математик Др. Карпано (1501 — 1576 рр.) у складеному для себе гороскопі передаючи свою смерть на 75-му році життя. Коли настав визначений час, він розвів своє майно і чекаючи, коли прийде час померти, вийшов з міста. Через рік помер його брат, а через рік його було мішні він,שובсправдир гороскоп, перестав іти і зморив себе голодом. Людям, звичайно, хочеться передбачити своє майбутнє, знати про нього боляй що-небудь. Тим самим вони хотіли б передбачити своє майбутнє і не реалізувати своїх можливостей в горах і не хочуть злитися на ласку Творця.

— На неї ще треба заслужити. Зізнатись, із сумом спостерігала в храмах передвеликодні черги на сповідь. Приходять туди, бува, не із ширим каяттям, а з ілюзорною надією зняти із себе відповідальність за гріхи.

Так, тепер, наприкінці ХХ століття, масово зхвилювалися усвідомлювати свою відповідальність перед Творцем. Ажке він помітив нас у свій вибори і таким був його задум — не зовсім і — у всьому збагнаний для нас. А загалом — нехай будуть віруючі і атеїсти, прише, коли ти — ніякий. Сказано в одкровенні Іоанна: «Тому, що ти — не холодний і не гарячий, я виплуню тебе із своїх уст». Мені ж хочеться вірити, що я перебуваю у зв'язку із Творцем, і шось там бринить в глибині моєї душі. Про це говорити не можна. Як про те, наскільки ти віриш у Творця, і чи хочеш бути «не вісним і холодним» — тема дуже інтимна. Ажке як вілос говорити навіть не гоже, — слова блудити.

— Мені ймовірно думка про те, що нас усіх вирощують, мов айстри. Підсумовуючи, зауважу, що після розмови з вами у мене ще більше запитань, аніж

— А ви приїжджайте в Кутиськи, коли поспіють морелі. Приготуємо варсники, заночуєте на духмяному сіні...

— То давайте я намалюю вам схему... Ось тут, край козацької дороги, моя хата.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Блиск і нудна глибина: продовжуємо розмову

Хто видасть «Сапігору»?

До села, до роботи біля землі Богданові не звикати. Тут, у Мишкових, де тепер сам має власну господарку, народились і виріс. Тут, у містечковому колосі, працював раніше і бригадиром, і загараєм, і головним інженером... Ще з молодих літ писав він вірш про дірку, пізнє життя зробирав себе як прозаїк — і, начебто, непогано виходить, видає книжки. А за спеціальністю він — інженер-механік. То дуже йому знадобилось на початках 30-х років, коли разом з дружиною вивозив десять гектарів поля, прибувши трактором, ще якийсь нескладний реманент — і почав фермерувати. Зрештою, так у Мишкових зробили ще кілька господарів і донині, якісь зводять кінці з кінцями.

— Нині фермерів не в змозі прибувати влоstaatь мільйонів, пестигидами їх навіть застрахили до техніки, — розповідає про життя-буття в Бастоків.

Оборотних коштів він не має, взяти кредит у банку під шістьдесят відсотків річних не може, бо в такому разі взагалі без витраті залишиться. Ось і доводиться тяжкою ручною працею компенсувати те, що втрачаємо від браку пестигидами чи сучасної техніки.

— Але письменник чи картоплі вирощувати лише на своїй організації, потім продавати багато вище, ніж та, що за допомогою такої званої хімії.

— Та хто в нас на це звертає увагу. Ми це що такого не доживаємо. Он за центнер покрашеного пивоварничого пива в Україні пропонують посередники аж 17 гривень. То, вважає, треба майже задрмавати віддати.

Вирощено на горішній Бастоківі картоплі вогнища на тернопільському ринку. У такій спосіб реалізували протягом зими і ранньої весни картоплю, столові буряки, моркву... Ото обійдуватись вранці худобу, давати їм їсти, чимширати в Тернопіль. Звісно, виручає старенький «Москвич», кулієльний не до «переводити». Добре, що Оля протягом тривалою часу працювала в сільському магазині, то для Богдана віддало діло. Богдан за прикладом сестри не любить. Попідписишті мисли і шкисни з гордою, а сам сідає в машини край дороги і бетереться за свою другу розмову. Не доживає до кінця, починає шипіти. Так і народжується байки, сатиричні мініатюри, ліричні вірші. І, значинію, шодня подас нові штрихи, нові міркування до «Записок фермера». Він веде своє протягом шести років. Звісно, буває, що і кількома реченнями обходиться, а то й сторінку-другу напине, якщо час дозволяє.

Потім до щоденничного запису — то в Богдана від багача, протягом довгого часу сільського вчителя. Батько письменника — Іван Петрович, який уже давно на пенсії — все найкавіше побачив і почути застимував у своїй змислі. Потім передав це багатство синові. Ти щоденники стали для Богдана дорожчою підмогою, коли він у 80-х роках почав працювати над рідким для наших інтересів твором «Сапігору». Це найорудованіше художньо-документальна розповідь про рідне Богданове село за часів польської окупації — у перерві між двома світовими війнами, коли в нас по суті, немас виголошених героїв (права, почасти вони відібрали під ініціями прізвищами, особ-

ливо, коли потрапляють у кумедні й доволі несприятелі для себе ситуації). Як, до речі, і козів. Неріко автор не шкодує гумористичних штрихів, показуючи своїх краян такими, якими вони були (і є!) іасправді. Але все це змислено з великим художнім тактом і з меншою любов'ю до своїх земляків-попередників. Багато цікавого матеріалу з минулого почерпнув майбутній письменник і з розповідей своїх односельців, з кимши ще підлітком час худобу на сільському витоні. «Сапігору» майже повністю видрукуюв на своїх сторінках

польських, так і тепер — за ініціями, з дозволу сказати, редакції.

У мене така враження, що там, нагорі, у кабінетів владі, ще не витягнулось багачина і надали тримати в «чорному тілі» селянина, як то його ще до-вільна записки і затримаю до податками тримали на колгоспній прив'язі. Бо за безшнур збирати продукцію, а то і взагалі за неї не розраховувалися — такою, як стверджують наші бабці, не дозволяв собі ні панів, ані комсрант-перекручу. Бо коли раніше він брав в оренду панську землю, то від-

й ліпшій — недовіль з'являються в інших осях. Та зовсім прикро, якщо та задрість до сусідського добробуту переростає в тику ненависті. Як до сусідського щастя — «пропаща» — що-но, а так «уроки» ми добряче засвоїли протягом півстолітньої ходи до «світлого майбутнього».

Те, що переживо галицьке село в антиміжнє столітті особливо в 40-х на початку 50-х років, — каже Богдан, — лекому навіть у страшному сні не може принести. Але, мабуть, найбільшим втрач ми зазнали від босяцького, доміньського виконаво. Бо з'явився людина, яка раніше була рідкістю в наших селах: безлюдня і байдужа до всього, лінива, скінділа до приватної заробити грошей... Ніска, не можна кидати тін на всіх, але таких дуже багато. Того не вміє додержати даного слова, не дає про свій авторитет у сільській громаді.

І Богдан розповідає про такий випадок. Як тільки зачав він фермерувати, то ще з двома одесськими стигнувся на бухгалтерський комбайн. А шоби в комбайні був один власник, то й записали його на одного з фермерів. Мовляв, яка різниця, за ким він формально числитиметься? За Гришком чи Степаном? Аби тільки добре працював. Та не так сталося. Формальний власник комбайна спільного комбайна на доволі поточену по сільських дорогах «Ниву» — і плакалі їхні гроші. А до того був сею в тру-арку, як у бубон: «Він що, мені не вристе?». Зрештою, за того комбайна можна було кинути цілий три тачі легковиків.

Богдан Бастоків переконаний: тільки власник, який має справу з людьми, ані не тільки, ані не лише і соціально, і фінансово, і культурно. І він, власник, не зробить, якщо рідна держава не зніщить, не роззорить його до останку. Як то сьогодні успішно робить.

Недавно в Тернопіль побила світ ще одна — уже сьома — книжка Богдана Бастоків: «На кривому вивиску». Бо все, що в нас відбувається, складає справді нагадує кривий вивиску.

— Я шлу зими продала моркву на тернопільському ринку, шоби заробити гроші, — розповідає для виходу книжки, — напавжартує каже Оля. Потім ще довелось позичити — отак і розраховується з видавництвами.

То, звісно, відплата покая і для авторів і для всіх читачів. Та ось на початку травня кинулась на блоку буквально зашита все висидежне розсуду на доволі великій площі. Правила, те поде встигли записати тречкою, — каже Богдан, — «важко без насіння. Але скільки грошей і праці пропало».

То вже така доля селянська, фермерська, що залежить вона від багатьох природних чинників. І не тільки. То для панів вишній знає, як той бідний селянин ніби вживає, — з неприємновою гіркістю сказав Богдан, коли ми поверталися його стареньким, латаним-перелатаним «Москвичем» до обласного центру.

Бія першої троллейбусної зупинки ми попросили Богдана зупинитися. Завтра на його блокполе. Але саме, ле-карствами і шоби висидежне розсуду капуту.

Тернопільська обласна. На зникну: Богдан Бастоків (зліва) разом з письменником Петром Сороком — редактором його книжки — «На кривому вивиску» — в рідній сільській оселі.

Ювілей місяця

Ф. Гарсія Лорна:
«Іспанія — єдина країна, де смерть є національним вивидищем»

Минуло 100 років від дня народження видатного Поета і Драматурга

Про його великого іспанського можна говорити й говорити. Але навіть перекладаючи суперечливі дослідження, присвячені спробам розгадати таємницю, ім'я якій Гарсія Лорка, що належало англійськи Хонгу та Р. Кемпбеллу, французьки Марі Ладфрак, американськи С. Кобу, численні наші та різноманітні російські видання (якщо не казу про іспанськи Лорку-ну), все-таки досі не можуть з упевненістю сказати про його діло. Може, мабуть, Іван Дроч, що колись написав: «З'явився легендарно і зник як легенда».

Істинним є лише те, що Гарсія Лорка став одним з перших жертв громадянської війни в Іспанії 1936—1939 років. «Помір анималістичних оценок», Того покійного знайдемо 20 серпня на дорозі «Візар» — «Альфаро», — інформувала читачів галицька газета «Голос».

Він жив, як і всі інші, — війни зазівають політики, але першими жертвами їх стають Поети.

Протягом свого життя Гарсія Лорка не раз звертався до іспанських народних пісень — канте хондо (пісень глибинного співу). Висловивши одного з різноманітних канте хондо си-прі, як правило, вимирли від розриву серця. Бо й не можна співати швидко, бо воно — злусток неможливої тути за зниклими словами, за конями, що ніколи не повернуться. До речі, зучаючи канте хондо схоже на зучення гуцульських трембіт...

Він зникав ходи на межі життя і смерті, бо був переконаний, що «Іспанія — єдина країна, де смерть — національне вивидище». В цьому він близький великим іспанським поетам Луїс де Гогору, Хуані Рамону Хіменесу, Антоніо Мачадо, Мігеліс Унамуно, музикантові Мануелю де Фаліа, живописцеві Франсіско Гойі, Ель Греко, Сурбарбану.

Він був Поетом. Того, задуху про нього, забувало про «лихих та «правих», з літературних інтересів ніби не згадували Гарсія Лорка. Це з ним хотили бути знайомими і Хосе Діас — генеральний секретар ЦК компартії Іспанії, і Хосе Прімо де Рівера — засновник Франкістського руху, який пізніше очолював Франсиско Франко, й більшість «великих» його сучасників.

Його поезія — біль, що ніколи не минає. Як зарикала його глара, — робилася доповідь зброї, зброї на чарі. Ой зарикала, — глара глара...

Віталій АБЛЮХОВ.

Влітку — тракторист, взимку — гуморист

Так напівжартом а напівсерйозно
говорить про себе, мабуть, єдиний
в Україні письменник-фермер
Богдан Басток, що живе
в селі Мишкових під Тернополем.

журнал «Тернопілля», а кілька років тому Б. Басток одержав за цей неперерпний твір літературно-мистецьку премію імені братів Лепких. Та ось розлітаєся, що він побачив світу окремою книжкою, а саме підписом заслужено на те, шоби стати відомим для масового українського читача. Звісно, фермерських статків недостатньо для того, шоби викинути своїх конотом «Сапігору». Хоча сьогодні Б. Басток може віддати в набір і рукописи поетичної книжки «Шипула». Але знову ж таки: де викинути грошей?

А тимчасово відомий тернопільський гуморист Гринь Драпак не без успіху розширює свій репертуар з допомогою нових творів Богдана Бастоків. Написавши і в машині під базару, і довшими змови-ми ввечері, коли в селі меншас роботи.

І все-таки тяжко, найморожніше тяжко поспудувати роботу в полі і за письменницьким столом. «Єдики не любить такого відвертання», — каже Богдан. — Вона дуже ревново все не сприймає. Але я вже не можу без слова обійтися. Як птах без крила».

Коло землі не ніхто не доривився

А що з посліджогом-збірання сьогодні найліпше збути галицькому фермеру, що дає більш-менш пристойний прибуток?

Знаєте, в нас, у Галичині, завжди казали, що коло землі не ніхто не доривився, — почув від Богдана. — Так було раніше, за часів австрійських і

давали власникові не більш як 30 відсотків збіраного. А тепер українському фермеру, наприклад, у своїй державі, з кожної заробленої гривні треба 90 копійок віддати «мі» — він розуміється, кого я маю на увазі. А шоби кинути літр дизпалива, мушу продати два літри молока. То, даруйте, спираєш здирство — світ такоче не вики.

А що вирощуєш? Ячмине, гречку, картоплю, моркву, столові буряки, трохи кормових... А цукрові? Пробували, але тепер виймалися. Дуже великі затрати. Та як привчеш на заводі, картоплі, моркву, столові буряки, трохи кормових... А цукрові? Пробували, але тепер виймалися. Дуже великі затрати. Та як привчеш на заводі, картоплі, моркву, столові буряки, трохи кормових... А цукрові? Пробували, але тепер виймалися. Дуже великі затрати. Та як привчеш на заводі, картоплі, моркву, столові буряки, трохи кормових...

Мишковичі належать до так званих багатих сіл. Землі тут непогані, обласний центр — під боком. Того раніше не хотів працювати в колгоспі, шукав підліхляти для себе роботи в місті. Кришталь, килими, сучасні мебелі, золоті прикраси, «влички» і музичні центри — все це сьогодні не дивина для сільських жителів. Однак і тут делалі відчутніе дається звичка соціальне розшарування. Воно не так різке, як у місті, але є. І неоглиблється. А зводіти і задрість, одолібно-ліпшій, і навіть переписи наші записки сучасної, якщо обставини дозволяють. «У нас сільська господаря як мілі від задріпш, якщо побачити на вікнах сучасні ліпші, ніх у неї, импортні фідрики», — каже Богдан.

І немас нікого поганого в тому, коли такі фідрики — а то

Запитуйте — відповімо

Риб'ячий жир можна пити ложками

Звичайно, покотілля, яке обрало пенсі, цього не пам'ятає, а ось тіні мамі й тата могли б розповісти про свої дитячі неприємності, пов'язані з ложкою риб'ячого жиру. Ні, емоція про користь масла, що має оцідний запах, ні залюбкивання отримати єс неосотенні бляшки з крижми нозами на додачу, ні порози залишити без солодочи і навіть невелике насильство у вигляді тампону якого кося — щоб швидше коталося — ніщо не могло змусити дитину полюбити риб'ячий жир. Він бістав майже завжди їм'я, і дорослих він повертав до дитячих хвилювань — навіть мене бля рибальських приставей пахло нудотами риб'ячих жевос.

Потім про риб'ячий жир збули — для дітей настала епоха вітамінів D та розквіт.

І ось в аптеках з'явився цікавий препарат — риб'ячий жир. Повертається майже забуто. Навіщо?

Кам'янка-Дніпровська
Запорізької області.

Раїса ВОЙТЮК.

Розповіді провізор вищої категорії Л. Іванова

Перелічу літні особливості компоненти риб'ячого жиру, і все стане зрозуміло. По-перше, це вітаміни А, необхідний для нормального росту і розвитку дитини антиоксидант, який, крім іншого, поліпшує зір та імунну систему. По-друге, вітаміни D, що забезпечують нормальну кальцію в кістковій і мінералізацію кісткової тканини. І зрештою, це омега-3 поліненасичені жирні кислоти, абсолютно незамінні, оскільки не синтезуються в організмі з інших кислот. Саме вони є джерелом біологічно активних речовин, субстанцій для синтезу ферменту регулятору генної експресії, завдяки чому впливають на життя та загальне клітини.

Виявляється, тільки у нас присутність риб'ячого жиру — екологія. Інші народи, наприклад японці, Сервія, і в їхній їжі не наважалося просто споживати шодня як обов'язкову харчову добавку. У Норвегії державні організації з проблем харчування рекомендують риб'ячий жир як частину дієти, рекомендуючи його поділяти живимим людям всіх вікових груп.

Риб'ячий жир виготовляють з печічки тільки живої тріски, завезеної з фьордів північних норвежських островів Лорфотен і Вестерленд. Вони розташовані в екологічно чистій зоні світового океану. Продукт проходить багаторазові очищення без використання органічних розчинників, що гарантує дуже високу якість. Вона підтверджена 22 золотими медалями.

140 років шведська технологія приготування жиру, і ось нарешті він прийшов до нас, причому відразу в трійку лікувальних форм: капсули, сироп, риб'ячий жир без запаху і смаку, який тім, кому на порожньому місці всетаки неприємно доскоди підіри риб'ячий дупок, — риб'ячий жир з лимонним смаком і риб'ячий жир в желатинових капсулах, котрі легко й навіть приємно ковтати дорослим і дітям.

Риб'ячий жир знижує ризик розвитку пухлиди молочної залози і товстого кишечника, в тижок раку легень. Завдяки впливу омега-3 поліненасичених жирних кислот гальмується стимулюючий вплив жиру тварного походження на механізми канцерогенезу цих пухлид.

Ось перелік хвороб, для лікування яких самі, без спеціальних призначень і консультацій, можете «прописати» собі риб'ячий жир: рак, гіпотонія, А, атеросклероз, ішемія, гіпертонія, тромбоз, цукровий діабет, псоріаз, дерматит, проблеми кісткової системи, збів у процесі росту, імунodefіцієнт захворювання, порушення зору. А якщо ви абсолютно здорові — риб'ячий жир потрібний вам як загальнозміцнюючий засіб.

Додати можна тільки одне: новий продукт можна їсти просто ложками.

Відкрите акціонерне товариство «Ордієвський маслосадовий» повідомляє, що до прикінця цього року закінчить збір, що відбудеться 23 червня 1998 року, достатнє питання (Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів БАТ).

Правління БАТ.

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

У СКЛАДНУ ситуацію потрапили мешканці Тростянки, 67-річний Михайло Курдюк. За його зверненнями у вищі інстанції Інчакський районний суд у березні порушив кримінальну справу проти... нього. Крім цього, директор дендропарку оскаржив позивний, просить суд «внести рішення про виселення з частини адміністрації, яке він з дружиною «самостійно, без будь-яких законних на те підстав заохоп» у 1981 році. Що ж трапилося?

Сумна традиція

Старожилки державного дендрологічного парку «Тростянець» практично не пам'ятають року, коли до них не приїжджали ревізори, перерізували комісії. Вся післявоєнна історія пам'ятки садово-паркової архітектури XIX століття тісно переплелася з конфліктом, який то загнано, то знову спалахувала з новою силою, доки не замовлялося чергове нерішучість.

Парк, створений у 1834–1887 роках за ідеєю та під керівництвом Івана Михайловича Скоропадського, одного нападків українського гетьмана, мало зачаровані минулим добрим ставленням, турботою, не приймала надовго нових господарів. Можливо, «визнали» тому слова зачинателя пам'ятки, аристократів на його могили: «Любезний прохожий, сад, в котрому ти гуляєш, насажен мною. Он служить мє утешенієм а моеї животи. Если ти заметишь беспорядок, ведущий к уничтожению сада, то скажи об этом хозяину сада: ты сделаешь доброе дело».

Справа у тім, що багато тростянчан, беручи ці слова епіграфом своїх сквг до Києва, Чернігова, азбелішного вирішували прагматичні завдання: «допикати» «не такову» керівника, намагалися, знову пише в різні інстанції, що ми за масомою націщенням пам'ятки. Для нею не секрет, що він хоче повернутися у директорське крісло. Але неправдою це зробити не можна. Цього року з амуційний звернутися до суду: якщо Михайло Григорович вважає, що Ілленко спеціально рубає дерева для мейблених фабрик, займається фінансовими обробками тощо, то нехай це доведе документами, свідками. А не доведе — хай відповідає перед законом. Поверте, я терплячий, але і терпітино мусять бути раи.

Жертвами ставали керівники, наукові працівники. У квітні 1980 року ачен рад Центрального ботанічного саду АН України, розташованого в місті Тростянці, діяльності дендрологічного парку «Тростянець», констатувала, що його директор М. Курдюк «заведба наукову роботу», «порушував норми трудового законодавства», єе приймала до уваги думку громадських організацій, а тому «в колективі аяникло незадоволення... склася нездоровий морально-психологічний клімат». У різні інстанції надійшли письмові скврги. Зрештою, у квітні 1983 року президент Академії наук України Б. Патон підписав постанову про звільнення Михайла Григоровича з посади відповідальної особи за серією недоліків в керівничій дендрологічному, відсутність належного контролю за збереженням матеріальних цінностей і додержанням фінансової дисципліни».

Новопризначений директор кандидат біологічних наук Віктор Мельвєдз протримався у кріслі керівника ще менше — лише два роки.

— Ви знаєте, — казав я їм мені під час зустрічі, — сьогодні директор, без сумніву, раює. На нього

пишуть, але ще по-божому. Мене ж так занадили скарми, що, по-ліри, дитина сиділа ясна номісія. Я, зрештою, алася, написав заяву про звільнення. Тут яхась вічна погоня до керівництва. Не можливо нормально працювати. Замучили перекази. У парку, справді, є маса проблем. Я як науковець вважаю, що у ньому треба спалити 10 тисяч деревострої, зрештою, клею. Це, по суті, бур'ян, який самосівом яє звиняє половину території і витісняє шкідливі...

Нинішній директор дендропарку «Тростянець», кандидат біологічних наук Олександр Ілленко, схоже, вирішив покласти край сумній традиції. — Минулого року мене переіручили члн 20 комісії, повідомляю він. — Комісія Центрального ботанічного саду імені М. Гришка НАН України на чолі з членом-кореспондентом НАНУ професором Тетяною Черевченко, зрештою, прийшла до висновку, що в парку професійно виконують роботи з пейзажного формування галявин. Я зібнувся з політешниками. Жодних грібків порушень у зв'язку із санітарними рубками не зафіксували і переіручили в Держуправління екологічної безпеки в Чернівецькій області. Та Курдюк, Ігнорувачи вважає, що Ілленко спеціально рубає дерева для мейблених фабрик, займається фінансовими обробками тощо, то нехай це доведе документами, свідками. А не доведе — хай відповідає перед законом. Поверте, я терплячий, але і терпітино мусять бути раи.

Біль душі

З Михайлом Григоровичем проведи оглядову екскурсію по асянаному дендропарку. Він із зацікавленням розповідає про екологічні рубки, пам'ятки мієд, який тут чимало. Відчуваючись, що все це для співрозмовника дуже рідке, своє, близьке, а тому йому боліше хочеться нагадати свій пенік, який, на думку нинішньої адміністрації, зважали побачити глибини простору, красу краєвиду. Він вважає, що цього не було б, якби прислухалися до нього, фінанси, автору міліах книг з цієї тематики. У нього вдома азіоляються з творчим доробком, книгами господаря, великими папками кеоропей, лістування.

Михайло Григорович не приховує, що бажав би повернутися у вир роботи задля науки. Вважає, що з ним 1983 року звела рахунок передусім високостановлена партійна мафія. Підтвердженням є документ, який надіслав нещодавно до Тростянки посол України в Литовській Республіці Р. Білодід:

«Довіда Громадичи Литовської Республіки, уродженець України, барон Е. О. Фальц-Фейн бажав зрештою щодо повернення в країну культурних цінностей, якіс у фонд заповідника «Асканія-Нова» історичні документи, але члн оргкомітету Олімпіади-80 досі відієрути бойкот олімпіади, нагороджений орденком України».

Перший заступник Е. О. Фальц-Фейна відідав Україну парку зроблені за дорученням Академії наук УРСР Курдюком М. Г. який супроводжує його в поїздах по Україні.

Керівництво заповідника «Асканія-Нова» незалежно ставилося до Е. О. Фальц-Фейна і з метою недопущення його приїзду в колишнє робоче помістя звелили до заповідного відділку Курдюка М. Г. з роботи. Пізніше, будучи директором дендрологічного парку «Тростянець» АН УРСР, М. Г. Курдюк за розпорядженням Президії АН УРСР продовжував упродовж двох років до Е. О. Фальц-Фейном, чому протрешало асканієць керівництво. На підставі подання Херсонського обкому партії, завідувач відділку ЦК КПУ написали «довідку» на ім'я Калито О. С., після чого почалася реєср проти М. Г. Курдюка з подальшим звільненням його з роботи. В такій ситуації оскарження наслідків звільнення вимагало позаштатної наслідків. Спроби керівництва Академії наук УРСР новити М. Г. Курдюка на роботу (чи питанням займає академія А. Н. України) були заблоковані в ЦК КП України.

Довіда вибрана на предмет поновлення на роботі кандидата сільськогосподарських наук Курдюка М. Г.

Керівництво в Литовській Республіці Р. М. Білодід.

Тодішню ситуацію з переіруванням науковця-керівника підтвердив головний консультант управління Верховної Ради Василь Соснов.

Зрозуміло, що загане якоюсь мірою пояснює головні причини звільнення Курдюка п'ятинадцяти років тому.

Конфлікт у «Тростянці» давно перетнуто цивілізований межі. По суті, те війна, в яку втягнуто Чернівець, Київ. А на війні як на війні підтримку важливі дошкільні постріли...

Запиту О. Ілленко про моральний аспект виселення сім'ї Курдюка з відомчої квартири, розташованої на території дендропарку. Ажє схвалення воно у Тростянці не отримає. Своєю часу Курдюк «проби» газифікацію села, його кішчелі підігнали обшарування, живуть у добротних жевосах.

Мені телефонували з райоку, щоб не робив цього, — каже директор. — Я й аголює відкликати позов. А наступного дня давнко з прокуратори: Курдюк а не аголює. Ажє схвалення воно у Тростянці не отримає. Своєю часу Курдюк «проби» газифікацію села, його кішчелі підігнали обшарування, живуть у добротних жевосах.

На жодне засідання суду Михайло Григорович, послонячись на погане самопочуття, не з'явився. У судішні ділаах заснованою засоби примусового приваження?

М. Курдюк вірний, що владне слово Києва та Чернігова випередить уське судове рішення і каністр розставит все по-справедливості. На справедливості поспівують слодівства як керівник й О. Ілленко.

Що переімеже? Хотілося б, щоб попри все переімога здоровий людик і... парк! Чернівецька область.

Футбольний рай і популістична насолода

З «тропічної» Україною прихильники футболу звичайно заздрили на дошці в Бордо, на лише пліс 13 градусів у Тулузі. Але й ми, коли вперто, масмо певні переваги, перебуваючи в перших рядах перед телекраном. Якщо комусь, скажімо, не до вгодиби комментатори на УТ та «І+1», будь ласка, викайте собі російські канали. А політологи, приміром, — іспанські. І поринайте в атмосферу футбольного раю, який цього літа обрав Францію. А кому дозволяє матеріальне становище, можна й популістиками — час переключитися на футбол. Вродили вони в нас совєтські і солодкі. Каже та й годі. Благопопівні часи для абсолютістики...

А тепер до справи. Відбулися перші матчі у групі В.

Бордо, Італія — Чилі 2:2, 1:0 Вієрі, 10, 11 Салас, 45, 2:1 Салас, 50, 2:2 Р. Балдо, 85.

Ці команди, які вважалися фаворитами групи, з воли календаря зустрілися в першому матчі. Завдалось, італійці легко виграють із заданим. А вже в другому матчі досить швидко гол Крістіан Вієрі чудово відкрив на точний дуетий пас Паоло Маллініні, й зоволікнути, зовнішнім боком лівої ступі технічно і влучно пробив — 1:0.

Політики Чезаре Маллініні й оборонця упевнівши, й атакують гостріше. Суперник сповідає лише на швидкості і вміня ударного дуету — Іван Самар-

но та Марсело Салас. І недарма. Шоправда, Самарно так і не вдалося забити своєму одноклубникові з міланського «Інтера» Джанлуї Пальюці. А з його партнер зрівніть левиці Шоправда, важко було зрозуміти, чому з'явився матюк вже «білолиций» арбітр в Нерієлі Пешо-Бушаро так багато часу давав у першому таймі. Ажле значних затримок не було. Однак чилійці зловбили користуватися таким пошуком. Коли вже пішла 49-та хвилина — першого тайму, Салас вивірився із обійми-«дешат» захисника Фабіо Каніавара, якого не зміг підтримувати Деметріо Альбертіні, і зблизків «розстріляв» Пальюку.

Після перерви ми побачили зовсім іншу збірну Чилі. Вона рясно вже намагалася пресингувати. Втім, все це більше складалося на протиснення будь-що не дати грати «Скуадри алдурі». Тих, хто вболівав за збірну Італії, любимо, драгувати висока «майстерність» чилійців симулювати, намагання затуляти час.

Але, хоч би як там було, підсумовано:

Чов, 78 — Матаїс, 58. ЦСКА-2 — «Буківина», 4:0. 2 000. Гол: 28, Дараселі, 29, Малинов, 52. Поніруш, 58. «Авангард-Індустрія» — СК «Миколаїв», 1:4. 2 000. Шахун, 63 — Забраний, 16, 29, 81, Скидан, 22, з пенальті. ОФ «Черкаси» — «Волни». 1:1. 500. Син-

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга, 40-й тур. «Полісся» — «Нива», 2:1. 2 400. Горюхун, 10. Паршин, 50 — Рибіс, 44. «Кремль» — «Динамо-2», 1:2. 4000. Коваленко, 41 — Косирін, 34, Шапенко, 55. «Полісся» — «Десна», 2:2. 2 000. Еременко, 54, 70 (обидва з пенальті) — Овчаренко, 31, Сартанія, 90. «Зоря» — «Металург», 1:2. 700. Шевченко, 39 — Валуєв, 45, Готівар, 88. «Авангард-Індустрія» — СК «Миколаїв», 1:4. 2 000. Шахун, 63 — Забраний, 16, 29, 81, Скидан, 22, з пенальті. ОФ «Черкаси» — «Волни». 1:1. 500. Син-

— Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Вискусний бал у футбольних тренерів

ВІДБУВСЯ червоний вибух у Вищій школі тренерів, що при Українському державному університеті фізичного виховання і спорту. Духовні спеціалісти з футболу слухали згущені лекції від професора кафедри олімпійського та професіонального спорту УДФВБ Бориса Юшка.

Отже, український футбол поповнився великим загоном висококваліфікованих тренерів. Шоправда, багато серед них людей відомих. Утім, назвемо всіх.

Головні тренери — Григор Василенко (ФК «Рос», Віл Червук), Василь Срмак («Нафтовик», Охтирка), Віктор Марченко («Лаліс», аматорська ліга, Калішівка, Запорізька область), Олександр Петраков (ЦСКА-2, Київ), Олег Грехун (ЦСКА-2, Київ), Віктор Славинський, Петро Славинський (ФК «Олександрія», Сміла), тренери — Олександр Калпун (ДЮСШ «Портівко», Личківське), Юрій Смагін («Олімпія ФК АЕС», Південноукраїнське), Володимир Гаврилов («Мета-

лург», Донецьк), Геннадій Жланов (СДЮШОР «Торпедо», Миколаїв), Володимир Лозинський (ЦСКА, Київ), Володимир Паромченко (СДЮШОР «Шахтар», Донецьк), Анатолій Ставка (СК «Миколаїв»), Олександр Шербаков (СК «Одеса»), Олег Федорчук (ДЮСШ-15, Київ), Микола Ялюк («Верес», Яворів).

— Є серед них, як бачите, такі, котрі очолюють футбольні колективи, — каже Сослан Георгійович Акішваєв, — працюють тренерами у колективах вищої, першої та другої ліг. Є тренери, що працюють у дитячих школах. А з своєю кваліфікацією повинні працювати у колективах майстрів. То нехай знають, що є величній фахівці, і їх кому запрошувати на свій розсуд.

Це п'ятий наш вибух, — продовжує директор ВШТ. — Цього разу — са- ми лише футболісти. Протягом року во- ни опанували науку. Хоча всі вже ма- ють вищу освіту, а деякі — і свою дипло- ми. Скажімо, ринесмен Микола Ялюк — технічного і педагогічного зв'язу. А це вже третій його диплом — футбольного тренера вищої кваліфікації. Підсумком

роботи було складання тренувальної програми команди на сезон.

Ми дуже щиро співпрацюємо з Федерацією футболу. Особливо з її генеральним секретарем Анатолієм Поповим. Анатолій Володимирович — кандидат наук, колись очолював кафедру в Інфії. А ще очолю- про керівника наукової групи ФФУ, зна- вомого арбітра ФФУ Додовадзі, який вклав душу в нашу сильну справу.

Не може не згадати й кафедру футбо- лу нашого університету, яка очолює про- фесор Геннадій Лисенчук.

І надалі співпрацюємо на плідну спів- працю. Разом із керівництвом ФФУ ре- гулюватимемо кількість слухачів широ- ку, прикисимо розглядати кожному кандидатуру.

Після урочистої частини всі зібрались за святковим столом. А я попросив відомо- у мінутаго гравця киянського «Дина- мо», — Юрій ГПР, з нього знаного тренера Володимира Лозинського сказати кілька слів про нашу школу.

— Хочу подякувати академіком Во- лодимиrow Миколайовичу Платонову —

риканці не забира- лися вийти вперед на перших хви- линах другого тайму. Цього разу Салас пробив точно голо- вою.

Для італійців, як кажуть, завжди смішним. Однак вартувало їм усе- таки вдалося. І тут варто згадати попередній чемпіонат світу, фінальний поєдинок Бразилія — Італія, коли Роберто Балдо не алуєчи, виконуючи післяматчеві пенальті. Він поклав тоді «золоту» надію італійцям, і його усуслили зі збірної на чотирі роки. І от після цього йому певний шанс реалізуватися. Сам Роберто заробив пенальті, коли після його удару рукою зупинили чилійця Рональдо Фунтес. Можна лише уявити, як переживав ті хвилини цей блискучий футболіст. Але із заданим він впорався чудово...

Тулуза, Камерун — Австрія. 1:1. 1:0

Джака, 79, 1:1 Штефтер, 90. Гра була рівною. Все йшло до того, щоб забити м'яч та й не побачити. Але під кінець зустрічі сталися найкращі події. Спершу камерунець П'єр Джака у стилі бразилієць Рональдо обіграв цшу групу австрійців, холондською вразив ціль. І здавалось, що австрійцям не відіграєш. Однак вони не змирилися і після падіння кутювого на останній хви- лині знявши-таки своє ставство. Зняний форвард Тоні Полстер, який виступав в німецькому «Кельні», відкрив поцілину «лев'ячому». Нічия — цілком справедливий підсумок поєдинок.

В Н П М О
Італія 0 1 0 2-2 1
Чилі 0 0 0 2-2 1
Австрія 0 1 0 1-1 1
Камерун 0 0 1 1-1 1

На змичку: шасловий воротар австрійців Микель Конс-«олас» свого форварда Антона Полстера (третій зліва), радують усі.

В. В.

Лука СТАНКЕВИЧ, журналіст

Наш шлях — знову до Словенії

Хочей. У Лозанні (Швейцарія) відбувся конгрес Міжнародної хо- кейної федерації (ІІХФ). Участь у його роботі взяв віце-президент ФХУ, президент ХК «Сокіл» (Київ) Сергій СТАРЦЬКИЙ. Він, як бачи- мо, поділився з нами інформацією про найголовніші питання, які роз- гадувалися на тому високому зібранні.

— Конгрес ухвалив рішення про проведення турнірів за право виходу до групи А чемпіонату світу в трьох м'ячах. Раніше планувалася лише Норвегія. Так-от, національ- ний збірний України доведеться зно- ву побувати в Словенії, де в кінці нинішнього року вона блискуче виступила на чемпіонаті світу у гру- п В. Оже, 5-8 листопада в Люблян- ні боротьбу за дві путівки в вищий клас світового хокею доведеться збірні Словенії, Франції, Німеччини та в Україні. У ці самі терміни у Клагенфелті (Австрія) команди Ав- стрії, США, Казахстану та Естонії змагатимуться також за два місця у класі А. Нарешті, ще одну перекру- тку в Токіо (4-6 вересня) розігра-ють хокеїсти Японії, Китаю та Ко- реї.

Відбулися й перемібори прези- дента ІІХФ. Швейцарець, 48-річний Гене Фазель, колишній збірний хокеїст з Берна, який чинив менше в Барселоні, — продовжив свій мандат ще на п'ять років. За нього про- голосували одностайно. Чехи Ми- рослава Штврала, японця Сіосі То- рій (Австрія), Фінляндця Лаакс-а обрано віце-президентами. Членами Ради ІІХФ затвердили: Рікарда Фа- геруліуса (Швеція), Фредеріка Ме- релла (Велика Британія), Хакса До- бічу (Австрія), Філіппа Дакс-а (Франція), Міррею Кастелло (Ка- нада), Олександра Стебіна (Росія) та Катероу Кумулю (Фінляндія).

Після цього конгресу затвердили календар основних змагань. На- тримати пропозицію Федерації хо- кейю США перетворити югорський чемпіонат Сервію (правді до 18 ро- чів) на світовий. А перший такий турнір відбувається навесні наступ- ного року в Німеччині. По-суті, це буде континентальний чемпіонат із додатком американської команди. Канада, як завжди, має право. За- мість них включено збірну Украї- ни. Хоча великою активністю від- значалися італійці, пропонуючи провести з нами кваліфікаційні поєди- нки, щоб розіграти не місце у групі найсильніших. Однак на ко- му пропозицію конгрес не пристає...

«Музика чотирьох континентів панувала протягом тижня у престижних залах Києва»

САМЕ творили з такою опетичною назвою іспанське-колонізаторів С. Деліауа відкриває в Києві Лейку міжнародний форум музики Молоді. І це символічно, адже Молоді—Музика—Всесвіт — пошита наперед співзвуччя.

Свято, якого композитори багатьох країн світу з наміром чекали понад два роки (насправді воно мало б називатися Симвієм), нарешті відбулося. Банальна причина вимушеної паузи — відсутність потрібних коштів — не завадила ініціатору організувати фесту та його директору — заслуженому діяч мистецтв України, композитору Ігорю Шербаківу, не позбавила їх рішучості розпочати форум, так би мовити, «у кредит», сподіваючись на обіцянку Мінкультури...

Назвичайно широка географія щорічного форуму молодих: Фінляндія, Франція, Італія, Іспанія, Англія, Шотландія, Ірландія, Австрія, Німеччина, США, Мексика, Аргентина, Японія, Південна Корея, Китай—Тайвань, Польща, Угорщина, Литва, Росія, Білорусь. Музика чотирьох континентів панувала протягом тижня у престижних залах столиці — Палаці мистецтв «Український дім», Будинку вчених НАН України, в Палаці культури студії Національної радіокомпанії.

У виконанні найкращих творчих колективів — ансамблів сучасної музики «Слух» з Львова, Заслуженого симфонічного оркестру Національної радіокомпанії України, камерного оркестру «Acht», Державного естрадно-симфонічного оркестру України.

На думку Ігоря Шербаківу, фестиваль досяг своєї мети. Він дав можливість залучити у сучасний звуковий простір музичного виступу, який чималою мірою формується молодими талантами, усвідомити власні творчі позиції у загальносвітовому контексті, здійснити музично-інформаційний обмін, особливо потрібний сьогодні для творчого прогресу обдарованої особистості. Присильний попередній вибір — із 250 надісланих творів обрано близько 60 — став гарантом високої професійної «проби» виконувачів музики.

Концертні програми вільно вибудовую на червувній музики молодих і творів світових авторитетів, апологетів музики ХХ ст. — А. Шенберга, К. Штокгаузена, Б. Бартока, В. Лютопольського, А. Ксенікіса, Дж. Крамба, Е. Станковича, Л. Гравовського. Особливий акцент зроблено на виконавців низки творів Валентина Сімоновича, 60-ліття якого вродило цього року відзначає весь музичний світ. Його вичотчені фортепіанні твори дістануть чулову вичотку інтерпретації Євгена Громова та Сергія Луні.

Велику цікавість факівців викликав проведення у рамках форуму семінар «Електронний синтез звуку та комп'ютерні технології в музиці» (ініціатори кафедри музично-інформаційних технологій Національної музичної академії ім. П. І. Чайковського).

Помітну увагу привернули виступи викладачів студії ІРАСМ у Парижі композиторів Сергія Прохорова та викладачів кафедри А. Зайкевича, яка навчається у студії акустичного моделювання у Франції. У програмі форуму було закладено ряд соріврінь, серед яких — державний іспит випускників композиторської факультету Національної музичної академії Євгена Додолюка, Данила Першова, Олени Петруніної, Вероніки Тормахової. Для них вихід із

стіл ридного вузу дало ознаменування «стартом» міжнародного ривка.

До речі, щорічний форум мало помітє жидне забарвлення. Суаїт саме: Маріна Денисенко, Олена Волос, Олена Глиньська, Ірина Гайдай, Богдана Працюк, Юлія

симфонічним мисленням («Memento Vitae» Ю. Гомельської, «Про виліт та спокій» О. Чистого, «Інтермедіум між жертв Чорнобиля» Б. Фролика, «Дзеркало музики» М. Денисенко).

Справжнім «піком» фесту став завершальний концерт, в якому були масштабні симфонічні полотно М. Денисенко, С. Луньова та дві камерні опери: сцена з «Фауста» (за О. Пушкіним) Борислава Струнка та «Нас поклялися» Олександра Козаренка (лібрето київського літератора С. Ступака за віршами українських поетів Леоніда Барко). Неабияку містичність зріпств вивалили молоді автори, музично осмислюючи складні філософські питання, такі, як сенс життя, шість, вічність і миттєвість буття тощо. У музичній О. Козаренка яскраво й самобутньо відбилися сильні прагнення поєднати українськомовну фольклорну мелодію в вокальних партах із сучасною мовою симфонічного супроводу.

Фестиваль отримав позитивну оцінку його гостей. Тому не дивно, що присутній і нному українському композитору, Шарунас Лакс записав ідею шпатувати у себе на батьківщині форум, щіком присвячений сучасній українській музиці.

Тож сподіваємося на подальшу ланцюгову «експансію» української професійної музики. Во вона того варта!

Оголошення

Інформація у вичотку інвестиційних сертифікатів британсько-українського підприємства «Капітал-Інвест» (з вичоткуванням і доповненнями)

- 1. ОСНОВНЕ СВЕДЕННЯ ОБ ЗІМЕНТЕ**
 - 1.1. **Полное наименование:** совместное украинско-британское предприятие — акционерное общество закрытого типа «Инвестиционная компания «Капитал-Инвест». Сокращенное наименование: ИК «Капитал-Инвест».
 - 1.2. **Взаимный фонд:** компания: фонд закрытого типа.
 - 1.3. **ИНВЕСТИЦИОННАЯ ДЕКАЛАЦИЯ**
 - 1.3.1. **Наименование:** взаимный фонд «Капитал-Инвест». Фонд создан на три года. На баланс взаимного фонда переданы акции компании на общую сумму 90 000 гривен.
 - 1.3.2. **Местонахождение:** Украина, 270026, г. Одесса, ул. Бунина, 10.
 - 1.3.3. **Направления совместного инвестирования:** морские перевозки, судоремонт, нефтепереработка, торговля товарами, торговля недвижимостью.
 - 1.3.4. **Предмет деятельности:** инвестиции в производственную сферу и объекты приватизации.
 - 1.3.5. **На деятельность фонда распространяются ограничения, предусмотренные действующим законодательством.**
 - 1.4. **Выпуск сертификатов об инвестиционных сертификатах:** инвестиционные сертификаты на предъявление выпускаются в наличной форме, приобретаются за счет средств участников и подлежат свободному обращению. Номинальная стоимость одного сертификата — 1 гривня. Сертификаты выпускаются в виде ценных бумаг достоинством 5 номиналов. Выпуск осуществляется в двух сериях: сертификаты серии «А» — обмениваются на приватизационные сертификаты, сертификаты серии «Б» реализуются за свободные денежные средства по курсовой стоимости.
 - 1.5. **Объем выпуска:** составляет 675000 сертификатов серии «А» и 675000 сертификатов серии «Б» на общую сумму 1 350 000 гривен.
 - 1.6. **Сведения о регистрации выпуска:** № 100/0/95 от 3.05.1995 г.
 - 1.7. **Инвестиционным управляющим фондом является** ИК «Капитал-Инвест». Зарегистрирована Жителювним РИК г. Одесса 21.12.1994 г., рег. № 22447026. Адрес: 270026, г. Одесса, ул. Бунина, 10. Удостоверили: АО «Эспонс», г. Одесса, британская фирма «Principal Enterprises Limited». Разрешение на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг выдано 27 марта 1995 г., № 610.
 - 1.8. **ПРАВА ВАЛАДЕЛЬЦЕВ ИНВЕСТИЦИОННЫХ СЕРТИФИКАТОВ**
 - 1.8.1. Депозитарий является Одесский АКБ «Ири-Банк». Адрес: 270026, г. Одесса, ул. Бунина, 10.
 - 1.8.2. Разрешение на депозитарную деятельность № 114 от 30 марта 1995 г.
 - 1.8.3. **Аудитором является** ООО «Аудиторская фирма «Авант». Адрес: г. Одесса, Польский спуск, 11. Лицензия АО № 001808 выдана АОО 25 сентября 1997 г.

Сертификат дает владельцу — участнику взаимного фонда право на получение дивидендов, а также соответствующей доли имущества фонда в случае его ликвидации; владелец сертификата вправе свободно отчуждать его по своему усмотрению.

Абстрактный суд Лейвской области (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/908 від 31.07.97 рр. по вичотку банкомату товариства з обмеженою відповідальністю «ІРБС». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. С. Петров, 29/1; банківські реквізити: р/р 467892 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/789 від 24.10.97 рр. по вичотку банкомату приватного підприємства «Іри-Банк». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. Шевченка, 302/64; банківські реквізити: р/р 468855 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/791 від 24.10.97 рр. по вичотку банкомату приватного підприємства «Іри-Банк». Юридична адреса: 290016, м. Лейв, вул. Шпитальна, 37/16; банківські реквізити: р/р 3468903 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Гусарська, 15, 1).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/792 від 12.07.97 рр. по вичотку банкомату товариства з обмеженою відповідальністю «Іри-Банк». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. Шевченка, 302/64; банківські реквізити: р/р 468855 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/793 від 12.07.97 рр. по вичотку банкомату товариства з обмеженою відповідальністю «Іри-Банк». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. Шевченка, 302/64; банківські реквізити: р/р 468855 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/794 від 12.07.97 рр. по вичотку банкомату товариства з обмеженою відповідальністю «Іри-Банк». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. Шевченка, 302/64; банківські реквізити: р/р 468855 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/795 від 12.07.97 рр. по вичотку банкомату товариства з обмеженою відповідальністю «Іри-Банк». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. Шевченка, 302/64; банківські реквізити: р/р 468855 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

Абстрактний суд Лейвської області (м. Лейв, ул. Лейвская, 81) поручено справу № 2/796 від 12.07.97 рр. по вичотку банкомату товариства з обмеженою відповідальністю «Іри-Банк». Юридична адреса: 290001, м. Лейв, вул. Шевченка, 302/64; банківські реквізити: р/р 468855 у Лейвській філії КБ «Іри-Банк» (м. Лейв, вул. Бульварна, 34).

До уваги акціонерів БАТ «ВЗП-2»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 30 липня 1998 року о 10.00 за адресою: Київ, вул. Смольна, 7.

Регістрація учасників зборів з 8.00 до 10.00 за місцем проведення зборів.

1. Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства у звітному періоді та основні лінійні показники діяльності на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Про внесення змін до статуту товариства.
4. Внесення змін до чинних положень товариства.
5. Збільшення статутного фонду і зміння номіналу акцій БАТ «ВЗП-2».
6. Обрання членів правління.
7. Обрання членів ревізійної комісії.
8. Різнє.

Матеріалом порядку денного мого ознайомитися в оргкомітеті за адресою: Київ, вул. Смольна, 7. Тел. для довідок (044) 263-94-67.

Правління БАТ

Правління БАТ «АВТОПАРК»

повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 31 липня 1998 р. о 15.00 за адресою: Закарпатська, Хортицьке шосе, 3.

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності за 1997 рік.
2. Затвердження статуту товариства.
3. Вибори голови правління, членів спостережної ради та ревізійної комісії.
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів.

Регістрація учасників зборів з 12.00 до 14.30. При собі необхідно мати:

- паспорт або інший документ, що засвідчує особу;
- дозвілення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

«Спеціалізовані об'єднання»

«Українська асоціація приватних колективів»

(адреса для листів: 252025, м. Київ-25, а/с 134/7, тел. 291-80-21, факс: 291-09-32)

у справу про закордонні шлюбні розшуки: родичів Стефана ОЛІНКА, 1909 року народження, який помер у США.

родичів Теодора ЛЕСНЯКА, який народився в Стрию 1937 р.; Валентину МОЛОДОВСЬКУ, Амелю МОЛОДОВСЬКУ, Леоніду МОЛОДОВСЬКОМУ, племінницю і племінника Гената ДЗЕНДІЛОВСЬКОГО, який помер у США.

Івану ДОТІ, уродженця ВОСІЛЯКА, та її дочок Ренату, 1945 р. н., Даніелу, 1946 р. н., Брунелу, 1948 р. н., родичів Уладисла ВОЛОСОВИЧА, який помер у Канаді, батьками якого були Лев ВОЛОСОВИЧ, 1885 р. н., і Теофіла ШПАК, 1904 р. н.

Фото з концерта

Грай, гармоні!

Фото Дмитра ПЕЧКОВСЬКОГО.

Донецьк.

Жартюма про серйозне

Шукайте жінку. Істина в ній

- І постійною точкою опори була чоловікова зарплата.
- Так часто розумілася, що забула, на кого полатати в сус на азіментах.
- І мовчимо засматковані очі підкакали чоловіків.
- Вітер в голові часто збивав її з орієнтиру.
- Відмовляла від щастя, коли дізналася, що з нього дружина і троє дітей.
- Він наступав на корки, а дружина — на гордо.
- Відірвалася перед начальником душою, а він вийшов із приміщення.
- І побити трамвай дружина алармамамакомом.
- Одним жінкам сльози просядають думки, іншим — змінюють косметичку.
- Якщо змінюється жінка — чоловік приносить зарплату.
- На її роботі було все так гладенько, що не зотієдзався, як поскоковинаує.

Дядьковичі
Рівненського району
Рівненської області.

Аркадій ВЛАСЮК.

Це цікаво

Природа нам сама підкаже

Наші кольорові уподобання залежать від багатьох факторів — віку, настрою, погоди, здоров'я. Але у кожного з нас є свій глибинний колір і ми його несвідомо, інтуїтивно відчуваємо. Це не означає, що кожний приречений любити і носити один-єдиний колір.

Наприклад, тим, хто народився у березні—квітні під час весняного рівнодення під знаком Овна, притаманний червоний колір, дурному відтінком він повернеться у жовті—листопадо у знаку Скорпіона, темні-червоні тони достигають плодом.

На зміну світло-зеленому весняному кольору Теліце прийдє темна зелень осінніх Терезів. Са- такий колір любить народжені в ці пори року. Ближчозімак притаманні всім кольори радуги, адже червоні радєє нас баристі- ть і різнобар'ям. Чи не тому

через пірвою Стрілець прагне знову воскресити всі світлові барани їдї? Ракі полюбляють голубий, а Лев — оранжевий, жовтий, золотий, білий. У цьому знаку сонце світить свій колір. Незара кажу, що народжені у серпні з легкістю носять царські кольори. Діа оцяє всі у синє.

Козєрі люблять строгі кольори — білий, коричневий, бузовий. Володі обожнює найчистіший із фіолетових та інші складні кольори. Риби віддають перевагу всім переливам синьо-зелених відтінків.

Вибірочку коду сукню, ужає- но поставте до дивовижного різноманітності барв оточуючого нас світу. Але не забуйте прислухатися до власної інтуїції, адже це підказка самої природи...

Антоніна ПЕРЕКРСТОВА,
дизайнер.

Київ.

Запитання по суті

І все-таки ви неповторні!

Остатнім часом багато говорять про клонування. Чи справді це можливо? створити копію себе самого або кожноі людини?

Галина СЕВЯСТЬЯНОВА.

Ялта.

З допомогою клонування не можна одержати точну копію людини, адже душа не успадковується. У тому якра і весь секрет у браковій інформаційній можливості апарату складності. Генетична тотожність не виймає тотожності нейронної системи — отже, особистість не копується. Бу- де інша людина, з іншим інтелектом, поведінкою, душею, але лише обоміана. Від- якщо у клона інша душа, то її об'єднати бу- де інше. Значить, клонуванням неможливо скопіювати ні генів, ні людодіа.

Народний календар

14 ЧЕРВНЯ — Харитона. Якщо тільки день поць, то до кінця місяця, а коли сонечко, то на добрий палка колосає.

16 ЧЕРВНЯ — Лука. Південний вітер — для промивки добре, а мола з північного заходу — на слухаємо літо.

17 ЧЕРВНЯ — Митрофана. На Полісі сіяєз гречку й льон.

Прикмети червня:

◆ Чистий захід сонця — на су- ху погоду, якщо з'являється ас- левий промінь, то наступний день буде сонячним.

◆ Вола затопила в річку — пер- рог роєм.

◆ Трава у червні починає со- хнути — на довоє літо.

◆ Гурбій зранку куляється і плакоче — то обід буде до- шим.

◆ Коли тилища починає «елатати», то через три-чотири доба збереться на дощ.

◆ Петрівка, Петрів піст. Початок Червня припадає на перший пі- ді трайського тижня повеліа — і триває до 12 липня. Це один з найкоротших, але також, що не регламентується особливими заборонами, постів. Скорочує все- го вік життя можна. Очевидно, це пов'язано з важкою працею — сі- лювання. На Петрівку припадають найдовші дні. Згадаймо пісню:

Мала нічка петрівська,
Не виспався ніхто...

Астрологічний прогноз

на 15 — 21 червня

ОВЕН. Заглибитесь задомленістю стосунками з родичами, сусідами. Не перекаждайте всі справи на плечі інших. Протримайте тижня буде задомлені- тим, як вирішати особисті справи. З четверга — в центрі уваги. Поїздки та зустрічі будуть приємними і ко- рисними.

ТЕЛІЦЬ. Захочете побувати себе, тому оберте пріємні запити, зробите багаті покупки, займете- ся саморекламою і менеджментом. Будете приємно задоволені поповненнями в бюджеті. Головні в усю- ому — не перетруті далі і не нерентативні гроші.

ВІСНИК. У вас витягнуть дуже великі баган- ія. Однак ви спробуйте задомленості їх. У середу або п'ятницю подістать завадки зі з'являю і старим добрим знайомим, у четвер і неділю — завадки шасяний відпочинку. Наприкінці тижня подкуйте тм, що добре до вас ставиться і безкорисливо допомагає. РАК. Нарешті порадуетесь пріємним подіям у особистому житті й забудете про неприємності. Вінто- рок — важкий день. У неділю будуть поваруки і нам поталанить. Добре цей тиждень присвятити відпочинку і спокійній роботі, щоб підлати пласу- м і набратися сил перед новим життєвим циклом. Під- тримуйте всіх, хто потребує допомоги, дістанете належну компенсацію.

ЛЕВ. Непогодний тиждень, який скрасить мину- лі нещади. У віаторок і середу спробуйте реалі- зувати бажання, планувати з'являючі гроші, промис- лівство буде малорезультативним. Вислідок цього можемо розчаруватися у приятелі. У неділю по- тарайтеся приєднати товариство. Не переоцінюйте ситу- ацію — підмоцуйте репутатію.

ДІВА. У понеділок можна бити підсумок того, що зроблено. Хоча й користуватимесь увагою і підтримкою зі сторони, всі успіхи багато в чому ґрунтуються на вашій розсудливості. Ваша схиль- ність відпочинку на сторони завадки змисле необхідність різномірно розподіляти час. Неділя — чуд- олий день для завадки шляхи і поїздки за кордою.

ТЕРЕЗІ. Ви, врешті-решт, знайдете спільну мову з тими, від кого залежали. Новий бітні гарну дипломатію і фінансмент, оскільки прагнутиме- те за один тиждень зробити декілька значних справ. Вам допоможуть зв'язки.

СКОРПІОН. Ви матимете задоволення в коханні й творчому зв'язку, а також від дітей, гарного відпо- чинку і свята. Можливо, отримаєте кредит. Великі баган- ія і відсутність почуттів міри можуть призвєсти до погіршення здоров'я. У віаторок і середу можете потрапити в критичну ситуацію, але неприємно- сті уникнете.

СТРЕЛЕЦЬ. Захочете переконати нас на важку і- стину роботу. Не поїзуйте свої проблеми з кон- тактами родичів. Особливо в тому раї, якщо за- лежите від його намірів щодо вас. Важливо збере- гати повагу тим, що суперничать з вами. Скористайтесь на- долом в четвер, п'ятницю і неділю.

КОЗЕРІГ. Все складуватиметься без з'являю клопотів. Не аїкнєтесь з труднощами при складанні іскітів. Короткі поїздки принесуть радість і прибуток. Буде мати справу в основному з пріємними людьми. З неділі добре буде відпустити. Палерону справу по- чіть у четвер або п'ятницю.

ВОДОЛІЙ. Покрийте атрити і буде задоволення іншими, оскільки пудьтє вони на пріємні спра- ви. Велике значення будуть мати питання комфорту. Ви скажете ставити діти і кохані люди відносно віно- іа, тому у віаторок і середу буде незадово- лєні їхньою поведінкою. Та пізніше будуть ними задово- лєні.

РИБИ. Перебуватимете на піднесенні, тому зуміте піднести настій будь-кого. Буде чимало любовних, дружніх зустрічей. Та не вимагайте багато від ото- чення, з різних переоцінть власний авторитет. Шо- денні справи сприймайте легко і навіть безтурботно.

Оздоровничі

У ВІДОМОМУ далеко за межами України саматорий «Поляна» лі- куєть не лише фізичні недуги. Неповторні карпатські красе- ди, заспокоїла мелодія гірських ругаєч — має багалим на душі.

Санаторій розташований у зоні баль- неологічного курорту, за десяти- клами ад міста Сваляви — важливо- го залізничного вузла, у доанні річки Піні (басейн Атарії), на висоті 300 метрів над рівнем моря. Мінеральні води ку- рорту відомі своїми лікувальними вла- стивостями із віснадцятого століття. Іх завади почали роззнавати як експорта- ти, вони били рекорди на міжнародних виставках у Відні і Парижі...

Не втрагає ці справді цілючі дари природи своїми властивості і гелер — ле- рекозаний головний лікар санаторію, кан- дидат медичних наук Борис Марусич — Швидке мавпачу. У комплексі з інши- ми процедурами вони повертають здо- ров'я тим, хто страждає на патологію шлунково-кишкового тракту, порушення обміну речовин, хворіє печінкою, цукро- вим діабетом легкого та середнього ступе- ня. Мінеральні води, близькі за складом до боржми, використовують як для пи- ття, так і для ванн та інших методів лі- кування.

роterapiя. Зокрема, мінеральна вода «По- ляна купаль» нейтралізує кислотність шлунка, нормалізує колу, позитивно впли- ває на аутогенний та жировий обмін. До послуг гостей ванни, інгаляції, ванни, душі, циркулярні, акумуляційні, Шарко, алкалічні озокерити, електро- терапія, мануальна, аерозольна терапія, акупунктура, масажі рефлексогенного зон.

Пріємним доповненням до лікування й відпочинку можуть стати турніри, кінний спорт, а зимку — ліжні прогулянки та катання на санях. Неподалік, на перелазі Укди — ліжжа бача з підняючим.

Ще одна приваба санаторію розта- шований від відпочинку на гірських місць й оточений мальовничими горами.

Вартість путівки на 24 дні у домі- сному комфортабельному номері — 660 гривень. Профтор можна приїхати і в менші терміни: на 12, 16, 18 днів, до то- го ж, безплатно перенести і в інші терміни.

Адреса «Поляни»: 295342, Карпат- ська область, Свалявський район, село Поляна. Телефон (233) 2-16-02. Іхати залізничною до Сваляви. Санаторі- ю до приходу поїзда приїмає свій автобус.

Іван ГУЗОВАТИЙ.

Знайдетеся область.
Від редакції: Для перерахування га- зети саматор «Поляна» відішть путівку на 24 дні (шестина літерер «Г»-98).

Бюс України

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОСЛАВСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЬЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, аул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-33;
редакції — 224-71-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-83-42.

Е-майл: sekret@blyos.net.com

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
- Редакція не завадиє надіслати поштою автору публікації.
- За точність виконаних фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Істуватимуть з читачами — тільки на сторінках газети.

Сайдотро по рєстрєрє
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 24.05.1994 р.

Газета видходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами. Індєкс 69955.
Тираж 235352.

Комітат друку видання «Бюс України»
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311111.

1 2 3 4 6 7 8 9 0